

5106.

3

2265

2

XVII, 529.

*Carmine complexus est Res Janicas aliquot hinc
quare in Jania in Elegyphiling Jania Maro.
Vil-dai. Worschi C. 1. Monum. Janic. c. ult.*

C. ERASMI
MICHAELII
LÆTI

BVCOLICA,

Cum dedicatoria
PHILIPPI MELANTHONIS
Prefatione.

VVITEBERGÆ

Anno 1560.

G. ERASMUS
MICHAELIS
L. M.
BACOLICA

Vg 4471

SERENISSIMO
PRINCIPI AC PO-
tentissimo Domino, D. FRI-
DERICO, II. Danorum Nort-
uagicorum, Gottorum Vandalor-
umq; Regi; Duci Slesuicensi, Hol-
satiae, Stormariae ac Ditmarsiae,
Comiti in Oldenborg ac Deel-
menhorst, Domino suo
Clementissimo
S. D.

VLCISSI-
ma & necessaria
consolatio quoti-
die in Symbolo
repetitur: Credo
esse sanctam Ec-
clesiam Catholi-
cam: quæ sæpe multumq; cogitan-
da

† 2

EPISTOLA

da est, & opponenda confusionibus generis humani, propter quas anxie mentes quærunt, quæ pars generis humani Deo placeat. Sed certò statuamus, nequaquam dubias esse patefactiones diuinas, quæ testantur genus humanum non casu ex Democriti atomis confluisse, nec tantum ad miserias nasci, Sed esse cœtum distinctum à reliqua multitudine hominum, in quo fulgebit Deus. manifesta luce in tota æternitate, & cui communicabit suam sapientiam sine erroribus, suam iusticiam sine labe, & suam læticiam sine consternatione & sine tristi fremitu.

Qui sit autem hic cœtus verè
placens

DEDICATORIA.

placens Deo, & ubi sit, sapienter
in testimonijs diuinis quærendum
est: Non enim Deus perire vniuer-
sum genus humanum voluit, nec
frustrà Filium misit proferentem
decretum de salute nostra, nec frus-
strà constituit eum victimam
pro nobis. Etsi hæc sapientia lon-
gè extra & supra iudicia creatura-
rum posita est, tamen diuinis testi-
monijs adsentiamur, & in hanc ar-
cem, id est, in veram Ecclesiam nos
includamus, & ad protegendam,
fouendam & ornandam eam consi-
lia, labores & studia referamus.
Hanc obedientiam Deo gratam
esse non dubium est, sicut scriptum
est: Beati qui habitant in domo tua
Domine.

† 3

Etsi

EPISTOLA

Etsi autem multi gloriosi Reges & Duces athei hanc sapientiam contempserunt, ut Alexander, Iulius, Pompeius & alij innumerabiles, tamen & aliquos insignes Deus ad Ecclesiae societatem vocavit: Davidem, Iosaphat, Ezechiam, Iosiam, Cyrum, Constantinum, Theodosium.

His & Patrem tuum Regem Christianum iustissime annueramus. Etenim & ipse recte inuocavit Deum, & in plurimis gentibus Regni sui incorruptam Euangelij uocem restituit, & Idola deleuit. In omnibus pijs historijs uult Deus haec sua beneficia aspici & celebrari: & ut gloria eius illustretur

DEDICATORIA.

stretur, & ut multorum sapientum
& piorum principum exemplis con-
firmemur. Fuerunt illustres & glo-
liosæ ipsius victoriæ in armis, Sed
multò gloriosius est, quòd harum
victoriarum finem esse voluit, non
ocium populi, non Fisci incrementa,
propter quæ sæpe bella geruntur, sed
piam & salutarem Ecclesiarum
constitutione legum, iudiciorum &
disciplinæ emendationem.

Hæc cum splendido Carmine
vir excellens eruditione, consilio &
venæ flumine C. Erasmus Lætus,
in maxima huius operis parte com-
plexus sit, & tibi Rex InclYTE, &
vniuersæ Daniæ hoc ornamentum
gratulor. Nec tantum venæ vber-
† 4 tatem,

EPISTOLA

Libertatem, sed honestissimam uo-
 luntatem eius boni & eruditi lauda-
 bunt, quòd cum sciat Venam verè
 opus & donum Dei esse, potissi-
 mùm eam in diuinis laudibus consu-
 mit. Reuerenter igitur oro Re-
 giam Celsitudinem tuam, ut hoc &
 ingenij Erasmi & voluntatis speci-
 men clementer accipiat.

Ego verò tametsi totum opus
 & libenter lego, & iudicium auto-
 ris magnifacio, quòd cum ea scriben-
 di vena præstet, quam & eruditos
 nunc amare, & gratam scio futu-
 ram esse posteris, ad res vtilis po-
 tius & honestas animum ac dicen-
 di vires conferat, quibus & gloria
 patriæ ingens conciliari, & bono-
 rum

DEDICATORIA.

rum voluntates retineri queant, quàm ad tragica quædam & maleuola scripta, quibus aut distractiones animorum in honestis Regnis, aut Nationum odia vel exuscitari vel confirmari possent: Imprimis tamen ea parte delector, quæ Patris tui, Tuæq; etiam Maiestatis mentionem facit, quod in illa quidem comprehensa esse iudico, quæ omnino necesse est in Ecclesia ac Scholasticorum cætibus ob memoriam à posteritate retineri. Itaq; non tantum moderationem ipsius ac consilium probaui, verum etiam hortatus sum, vt hoc scriptum in publicum emitteret, & quæ prudenter elaborarat, alijs ante reditum in patriam communicaret.

+ 5

Gaudeo

EPISTOLA

Gaudeo verò doctrinis & Musis, quæ alibi horribili sæuicia dilacerantur, tamen in Dania & hospicia & Halcyonia mediocria restare. Nec facile Regnum ullum hoc tempore maiore frequentia eruditorum antecellit. Cùm mihi interdum in memoriam venit Clarissimus vir Iohannes Synningius, quem et nos olim in hac Schola vnicè dileximus, & ante aliquot annos in patria ob eximiam eruditionem ac pietatem, Testimonio Doctorum in Theologia ornatum audiuius, non possum equidem non dolere, tam vtilem Regno atq; Ecclesiæ Christi virum, tanto ætatis flore tantaq; omnium nostrorum expectatione è medio abreptum esse: cùm non do-

ctrina

DEDICATORIA.

Etrina tantum, ingenio, studijs ac diligencia Cōterraneos suos propemodum superaret, verum etiā modestia atq; integritate ita probaretur uniuersis, ut nihil penè me ex illa terra, quod quidem ad ingenij præstantiam morumq; suauitatem attinet, elegātius vidisse recordari possum, quanquam & Palladij labores ac diligētiam nouimus, et in docendo reētudinē meritò prædicamus: Tamen cum & multos adhuc in Regno Maiestatis tuæ præclarè eruditos esse sciam, et plures propediem futuros sperē, qui doctrina commendari mereātur, cum primis certè lætor. Hāc ad rem dulcissima pax, & tua munificentia digniss: bono Rege plurimum conducit. Sæpe enim narrat

rat

EPISTOLA.

rat nobis Erasmus noster tuam er-
ga se, erga Iacobum Bordingum
& multos alios eruditissimos & in-
tegerrimos uiros regiam beneficen-
tiam: eamq; ob causam decreuit om-
ne studium & omnes ingenij vires
ad ornandas Ecclesias, & reti-
nendum pium consensum con-
ferre, memor seuerissimi
mandati: Diligite ue-
ritatem & pa-
cem.

Date die 4. Aprilis.

Anno 1560.

T. Maiestati
deditiss.

Philippus
Melanthon.

C. ERASMI
MICHAELII
LÆTI,

ECLOGA I. DAMON.

DAMON, MOERIS.

Fortè sub æstiuo Phœbeæ lampadis ortu,
Quàm prius extulerat candentes lumine uultus
Titan, Eoum radios iaculatus in orbem:
Egressus stabulis se matutinus agebat
In sylvas pastor: quo non solertior alter
Aut curare greges, aut quærere pascua ductis.
Fluminis ad ripas ubi constitit ergo, repandæ
Incubuit fago, precibusq; patentibus ora
Soluit, & ingenuo profudit pectora questu.
Nascere, mortalis decus & spes unica uitæ
Lucifer, ac tenues dispelle caloribus umbras:
Præueniensq; diem celera, noctisq; tenebras
Ardenti raptas disperge per aëra curru.
Cumq; ea fatus, humum circum apparere nitentem

A

Ac rigi

D A M O N

Ac rigidos tremulo splendescere lumine montes
 Vidit, & excelsas motare cacumina quercus:
 Respexit, Phoebumq; suo iam lumine, cernit
 Spargere nutantes, permixtis flatibus, ignes:
 Attollensq; manus: Quid nunc, ait, amplius optem
 O Sol, qui faciles in uerba precantia uultus
 Præstiteris, miseroscq; leuas mortalibus annos,
 Pressaq; solaris nitido præcordia fructu:
 Quam tua sedata suboriri corpora luce
 Ventorumq; inhibere faces longosq; labores:
 Nunc quibus algentes infestant uiribus undas
 Peruolitantq; solo, nemorumq; cacumina lābunt:
 Quæ dare si nostris dignere precatibus, agnum
 Iam capias, patrio quæ concidet hostia ritu.
 Dixerat, & toto non tantum albescere cælo
 Corpora prospexit, densis caput obruta nimbis
 Quæ prius occulerant, medijsq; tumultibus hæret:
 Æolios etiam fratres & flamina, uastis
 Quæ fera comprehensum pertentant uiribus orbem
 Conturbantq; solum, atq; imò freta cærulea fundo
 Excutiunt, fluuiosq; minis petulantibus urgent:
 Concessisse uidet, notosq; petisse penates:
 Rex ubi luctantes uel stringit carcere uentos,
 Vel Diuum monitis impellit, & aëra miscet:

Ergo

Moe

ECLOGA I.

Ergò ubi tranquillo sese Deus ætheris igni
 Induit, & subito siluerunt nubila lapsu,
 Suspiciens cœlum pastor: Tibi Maxime grates
 Sol, ait, exoluo, promptas pastoribus aures,
 Qui sinis esse tuas, & adhuc cultoribus adsis.
 Ach quantum est, ueteris meminisse uolumina uitæ,
 Atq; recordantem priscas agitare querelas
 Pectoribus, miseræq; faces expendere sortis.
 Scilicet Amphryso cum Pastor ab amne redires,
 Tessalicos permensus agros, armenta q; linquis
 Principis Admeti, quæ pascere dura coactus,
 Quòd tua Cyclopes fudisset dextra cruentos:
 Adduxisse rear tecum, cœloq; locasse
 Humanas curas, generisq; pericula nostri.
 Salue uera Deum series, Superumq; corona,
 Labere propitius, meliorq; reuertere nobis
 Semper, & epingui completo *mapalia* fructu.

Sed mihi quis Moerin casusue Deusue sodalem
 Mittit, & auroræ primos producit ad ignes?
 Sis foelix quacumq; uenis, ô dulce senectus
 Solamen nostræ: quid tu tam manè solutos
 In sua prata boues, armenta q; tota perurges?
 Tu nisi consuetum, nec quod facis, horret ab usu.
Mœ. Cornipedum tu sæpè greges, meritosq; iuuenkos

DAMON

O Damon, memorare soles in pinguia mitti
 Pasqua fas, cum prima novos induxerit ortus
 Auroræ facies, penetratq; recentior auras
 Cynthius has superas nostroq; illabitur orbi.
 Quas latore quidem Damone mapalia leges
 Accepere, nouoq; pecus cum Sole reducunt
 E stabulis, Phœbiq; faces ortumq; sequuntur.

Da. Rectè equidem. Sed quid solito plus tristior esse
 Tute uidere mihi? cur frons contracta genæq;
 Nescio quid tacitiue mali, subitiue doloris
 Arguit, & mœsto perfundit lumina uultu?
 Annè armenta tibi sunt salua, bouesq; caperq;
 Lanigerumq; pecus, pressis cum matribus agni,
 Atq; aries, camuris hirtæ cui cornibus aures
 Et solitus præire, greges in pabula ducit?

Mœ. Cuncta quidē Damō, sunt hæc mihi salua, capellas
 Pan etenim nostras, & oues & limina curat:
 Et frustra insidias pertentat ouilia circum
 Clausa lupus, uanaq; furit spe dirus arena.

Da. Idem Pan, facilis nostro quoque ludit in aruo
 Sylvanusq; senex, & quæ pastoribus omni
 Culta Pales fructu, Nymphisq; sororibus Aura.
 En numero duplicata uides armenta, bouesq;
 Proleq; sub gemina dimittunt ubera matres.

Deniq;

ECLOGA I.

Deniq; foecundis plerumq; hinc floribus omnis
Parturit, & iustis turgescit fructibus arbos.

At quid tu gemitus suspiriaq; ardua ducis?
Fare age, nec tacitos meme celaueris ictus
Pectoris: ac animi clausos aperito recessus.

Moe. Usq; quidē haud grauis est, cui me fortuna dolori
Seuior obiecit, nec arundine fixit acerba
Hoc caput, ut nostris non sit mensura querelis.
Id tantum hesternum narratum luce, molestat:
Atq; animum tristi percellit imagine, dum nos
Singula metimur taciturnae noctis in umbra,
Et socio uigiles subeunda pericla tuemur.

Da. Scilicet in Scythias quod ouilia Phaedrius oras
Proferet, atq; greges longinquis pascat in aruis:
Forsitan hoc animos, & amica mapalia turbat.

Moe. Qui non turbaret Damon, discessus amici,
Quo melius non alter alit pecudesq; bouesq;
Seraq; maturo curat foenilia pastu?
Qui canere hic nobis solitus sacra carmina Vates
Saepe quidem tristes, musarum laudibus horas
Fallit, & Aonia duros leuat arte labores.
Non etenim solum pecudes hic pascere doctus,
Sollicitas etiam, correptus Apolline, nostras
Excitat, & dulci reficit modulamine mentes.

D A M O N

Is recreata fouet solus tua pectora Damon,
 Versibus ut scriptum imparibus tibi Caesaris olim
 Pandit opus, latiusq; refert quæ gesta Monarchis.
 Deniq; quòd tali sit tempore lectus, & illis
 Saltibus ignotis errabit, aquasq; lacusq;
 Transiet, & dubiæ uitam committet eremo.
 » Cui letis etenim superata est fructibus æstas,
 » Ille foris minimè facili tolerare rigorem
 » Hybernum potis ingenio, sed dura perosus
 » Fata gemit, totoq; miser fugit aspera sensu:
 Et merito. Neq; enim Myrmicis dicta coloni
 Ignorasse potes, qui nostræ semina uitæ
 Dixerat æthereo cuidam finiq; bonoq;
 Conditæ, nec miseris producta doloribus esse.
 Nunc uerò aduersis plerumq; euentibus hæret
 Hoc genus, & dura subit alta pericula sorte.
Et mihi, nescio quo ueniat fatoué Deoué,
Quos natura bonos finxit, uirtusq; sub auras,
Extulit æthereas, nomenq; sacrauit olympo,
Aut hos morte rapi primos, aut cladibus actos
Comprenderi, & uarijs opplere laboribus æuum.
 Et certè nostris longè placidissimus aruis
 Phædrius hic uixit: seuo quem numine duci, (tem.
 Et querimur meritò, & lacrymis comitamur eum.

Desine

ECLOGA I.

Da. Desine Mœri, tuis ea deplorare querelis,
 Quæ fieri expediet, quibus & parere necesse est.
 Phædrius in Scythiæ fauces & rura profectus
 Rutthenos lustrabit agros, & ditia Mosci
 Principis arua leget, pecudesq; per inuia ducet.

Mœ. Ergò tibi nostrum uolupte est discedere uatem,
 Et miserum duris caput obiectare periclis?

Da. Et placet, & si quid suadendo possumus, ipsum
 Istud agamus, ut hinc armenta bouesq; repulsos
 Vertat, & Eois mersare paludibus agnos
 Consuescat, pinguiq; solo nutrire capellas.

Mœ. Ach pecus indigno tantisper fidere ductum,
 Dum Scythicas subeat lassumq; & triste pruinas.

Da. O nimium fausto pastorem numine, qui se
 Quiq; armenta potis longum proferre sub ortum.
 Hic, quanquam dulcis, sterili tamen hæret in aruo,
 Et nimis excusso sustentat flore iuuenos.
 Istic Plescouios, ditissima prædia, campos
 Et Neogardiæ liquidas scaturiginis undas
 Inuenit, ac pingui fertissima pabula succo:
 Istic sunt amnes & flumina læta capellis
 Balantumq; gregi, quibus utile sæpius undis
 Defluere, ac riguo sordes purgarier æstu.
 Hic sacri fontes Tanais, mæotide qui se

DAMON

Vndantiq; palude leuat, cursuq; diremptas
 Hinc Asiae, hinc pingues Europae iungit arenas
 Littoribus, geminumq; trahit sub fluctibus orbem.
 Rha quoq; quae Volgam Ruttheno murmure scin=
 Hic fluit, et rapido se uoluit in intima cursu, (dunt
 Caspia qua iunctis gens accolit equora ripis.
 Labitur hic Thurus, grandiq; Borysthenis alueo
 Insilit, & mixtis Euxinum cursibus intrat.
 Deniq; nec fluuios promptum est cōprehendere dicto
 Nec populos, uastis quae plurima saltibus errat
 Copia, nec gelidae subducunt corpora nocti.

Mæ. Vnde sed ista tibi sunt Damon cognita, quoue
 Hos autore lacus, dispersaq; flumina nosti?

Da. Ut norim? iuuenes armentum pauimus istis
 Mœri, locis: lateq; uagati ditia circum
 Pascua, multiplici deprendimus omnia fructu
 Effugere humanas, solertia pectora, curas.

Mœ. At nix alta premit constrictas frigore terras,
 Et subtriste gelu mordaci percutit aestu.

Da. Vera quidem. Sed triste gelu ne dixeris: istud
 Dulce meo letumq; gregi, pecorumq; magistro
 Tum fuit, Eois cum nos sequeremur in agris
 Aut hos fortè boues, aut horum Mœri parentes.
 Inde mihi, quaecunq; manet fortuna salutem

Attulit,

ECLOGA I.

Attulit, & nostros aspexit diua labores,
 Prouentuq; gerges, & nos cumulauit honore.

Mœ. Omnia non igitur sunt istic tristia: nec se
 Protinus è mundo referat discedere, quisquis
 In Scythiæ uastos pecudesq; bouesq; recessus
 Vltrò agit, & longis statuit iumenta sub oris.

Da. Haud equidem: Sunt cuncta illic, pastoribus amplo
 Quæ natura solet partirier ubere nostris:
 Pascua leta solo, salientes fontibus undæ
 Et saltus uirides, & ameni gramine campi,
 Sylvarum tractus, ac dulci flumina ripa.
 Deniq; uel medijs muscosi in uallibus amnes:
 Vel segetum fœcunda acies, qua maxima terris
 Planities exculta iacet, lateq; sub ortum
 Et Boream, spacijs præmit æqua patentibus arua.
 Postremò distincta etiam sunt omnia magni
 Sideris, & iusto decurrunt tempora Sole.
 Hic uer alternans, hic picta caloribus æstas
 Autumnusq; cadens, & hyems glomerata pruinis.
 Hic satio conferta fabis, hic improbus alta
 Triticeis messor compleuerit horrea spicis.

Mœ. Sed uia longa quidem, magnisq; obnoxia curis,
 Et, si uera ferunt, tacito coniuncta periclo. (tu

Da. Longa uia est: Sed .n. quæ sunt pulcherrima, ne

D A M O N

Quòd sint longa, uelis deterrima protinus esse.
 Virtutem duro memorant sudore paratam,
 Mox sub difficili compressam sorte, decorem
 Concipere, & pulcro nitidum splendescere uultu:
Vt ferrum dura sublisum cote nitescit,
Et scabros posuit tersa rubigine uultus.
 Phædrius hæc igitur si noster adirit, ouesq;
 Pascere nonnunquam peregrino uertice tentet,
 Riphæis uicinus agris, pecudesq; uagantes
 Prata per, & liquidos fluuiosq; lacusq; sequetur,
 Virtutis confirmet iter, primoq; labore
 Ingenij flammæ, & semina fausta recludet:
 Nam qd possit, ad huc latet: et contemnitur hisce
 Finibus, in patrio dum stridula cespite fundit
 Carmina, nec uatum, pastores munera norint.

Mœ. Ast homines istic Damon, tetrosq; malosq;
 Esse ferunt, Scythiæ turpissima monstra iuuentæ:
 Quos neq; sancta mouet pietas, neq; maxima uir-
 Sed scelus in crimen pellit, uitijsq; suburget (tus,
 Pectora, nec turpes animo damnauerit ignes.

Da. Vera ais: & molli iam pridem crimina Mosco
 Sacrarunt titulos, populiq; trahuntur in ore.
 Improba gens, multisq; tumultibus acta superbum
 Pectus, & enormi metuenda cupidinis usu:

Crudelis,

ECLOGA. I.

Crudelis, funesta, ferox, licet impetus iras
Promouet: at timidis alioquin concita plantis,
Et studiosa fugæ celeres præit æmula uentos.
Phædrius at syluas tantum dulcesq; paludes
Sollicitat: neq; enim stolidæ commercia gentis,
Russorum tumulis, & dira querit arena:
Hic nihil ingenio labis, nil criminis æuo
Contrahitur: pecudes studium est & cura tueri,
Perq; uagos Scythiæ fluuios uiridesq; recessus
Aruorum, & multi per summa cacumina montis,
Pascua barbigeris inquirere lata capellis.

Mœ. Ergo mihi quodam discessus honore uidetur
Illius augeri, nec ducere tristia posse.

Da. Rem memoras: alio non æquè gloria flexu
Vatibus, ingrato certantibus æquore remos,
Contigerit: facili quàm si subducere riuo
Et pecudes properent, & se coniungere ductis.
Istinc cùm redeat, tùm demum rure beato
Florentem uideas, armenta q; pinguia mitti.
Tùm capras, ouiumq; greges, matresq; gemellis
Fecundas cernes, & grandia nectare spectes
Vbera, uillosis non peruia clunibus esse.

Mœ. Tùm uerò incipiet nitidos fortasse iuuenos,
Et laudare boues, ueteri qui cuncta ueneno

Iam

D A M O N

Iam solet, ac diro pulcherrima rodere morsu.

Da. Codrum ais, ac dubio uultum qui lumine uersat
Lumbricus, aspectu fæta truculentior ursa ?

Mœ. Hos equidem Damon, quanq̄ nō dixero solos (get
Hosce etiam : multos namq; assecla Lumbricus ur=
Huc secum, & Codro suffragia scribit inani.

Da. Inuideat quemcunq; iuuet : pectusq; perurat
Tristicia, & tacitis laceret præcordia flammis:
Dum tamen et laudet Scythico quòd pinguius orbe
Phædrius armentum non tristi sorte reducet.

” Inuidiæ facies solis autoribus una est

” Exitiosa suis : alijs uia prompta saluti

” Creditur, & fructu iactatos explicat ignes.

Mœ. Interea longum fuerit fortassis amico
Hoc caruisse : etenim quis uel sua carmina uates
Hic canet, & nostras recreet dulcedine mentes :
Vel duras fallet productis uersibus horas ?

Da. Ne tam sollicitis obtundas pectora dictis:
Et iam multa tuus cecinit tibi, plurima nobis
Mox canet, è Scythico cum Phædrius orbe reuersus
Pressius instanti potietur Apolline uictor.

Mœ. An nostris igitur quid barbara uersibus ora
Conferet, an carmen melius canet, aggere uates
Si Neogardiaco, ac Scythicis indormiat aruis ?

Certè

ECLOGA. I.

Da. Certè equidè melius: Quid enim tu Mœri poëtas
 Hos laudare soles, denso qui maxima uersu
 Argumenta ferunt, quos tanti muneris autor
 Cynthius, afflauit Parnasi è culmine montis?
 Res etiam noster uariasq; bonasq; uidebit
 In syluis passim, lato dum colle uagatus
 Aequora conspiciet Scythico confinia luco:
 Inspersas lustrabit aquas, fluuijsq; natabit
 Sæpius, & latis armentum saltibus abdet.
 Arboreo discet Sobolinam è uertice pellem
 Dissicere, intensos laxareq; funibus arcus:
 Mustelæq; genus niueum, Martesq; sonoros,
 Et sparsas corpus maculoso tegmine Lynces
 Inuenit, ac sæuis ludentes cornibus Vros.
 Deniq; non facile est, fuerit uox ferrea, centum
 Seu fuerint linguæ, species memorare ferarum
 Multiplices, numero quæ non constante uagantur
 Saltibus, & toto Moscorum limite regnant.
 Ergo ubi tam grandi peragrato Phædrius orbe
 Huc redit, & multis naturæ partibus acri
 Perspectis studio, populorum iura situsq;
 Calleat, & mores solerti pectore narret:
 Quale putas carmen nobis tum condere uatem
 Posse tuum, quantoq; animos suspendere quæstu?
 Certè

DAMON

*Certè equidem totas gregibus captantibus umbras
Luserit ille dies, ac nos recreabit in antris:
Primus & hoc nostro celebrabitur orbe Poëta,
Qui caput intonsa redimitaq; tempora lauro
Cinget, & aeterno sacrabit pectora uersu.*

*Mœ. Ergò ego nunc animos genitu subduxero, nec me
Conficiam lacrymis: foelix eat oro suaq;
Fortuna magnus, pecudesq; per optima ducat
Pascua, nec tristi repetat sua limina uultu.*

*Da. Et nos, quod struxi mihi nuper Mœeri, sacellum
Hoc subeamus, iterq; Dijs mandemus, & aras
Hij cineres spargent, atq; imbuet hostia nostras.*

ECLOGA SECUNDA, PIRAMVS.

PIRAMVS, LYCIDAS.

Thespiades Musæ, quarum celeberrima toto
Fama uiget latio, nostrumq; nitescit in orbẽ:
Quæq; sacras Heliconis aquas, montesq; soletis
Pierios habitare, ducesq; & maxima Regum
Nomina,

ECLOGA II.

Nomina sidereo transmittere uersibus axi,
 Dicite pastores etiam, carmenq; mouete,
 Quod Lycidæ quondam cecinit meus acre sodali
 Piramus: ut aulci profudit gutture uersus
 Aethereos, gemituq; malum deplorat oborto,
 Omnia quod miseris correpta laboribus urget.
 Dicite, forsitan enim non parua hæc commoda secum
 Cura feret: seros poterit uel adire Nepotes,
 Nostra uel hæc grauibus monuisse mapalia dictis.
 Pastores nonnunquam etiam sunt recta loquuti:
 Quamuis turba sitim liquidis sedauerit undis,
 Et rigida indormiscat humo, furnaq; prementem
 Sæpè famem subigat gleba, uincatq; moreto.

Depulsos igitur Lycidas cum saltibus hircos
 Conderet, & primo cum sole reduceret agnos:
 Piramus in campis, ubi nullam Cynthius umbram
 Ilicis obiectæ nodoso è robore fudit,
 Consedit patulis: medioq; hærebat in aestu
 Sollicitus, mentemq; dolens atq; anxius æuum.
 Hunc Lycidas, syluis cum fortè ex more rediret,
 Adiunctum gregibus deserta per arua salutat:
 Ille quidem Lycidam contraq; agnouit, & ipsum
 Talibus excepit, nitentem corpora, dictis,

Pi. Annè etiam Lycida caper est tibi saluus & hædi,
 Letaq;

D A M O N

Lætâq; per cliuos tondent dumeta iuueni ?

Ly. Integra sunt equidem pastor mihi nostra: iuueni
 Pinguia sub molli perceptant pabula cliuo,
 Saxea qua ramis grandescit mitibus umbra.
 Tu uerò campos, & aperti lumina Solis
 Semper amas, radijsq; probas diffundier arua,
 Cynthius ardenti rapidos temone uolando
 Quos iacit, & tepida suffundit gramina luce.

Pi. O pecus infœlix nimium, cui nulla subinde
 Procubet umbra locis, nec humũ defendat ab æstu:
 At fato contrà ductum meliore, uirente s
 Suppeditat cui sylua comas, frondesq; suauis
 Diffundit corili, densoq; alit inuia musco.
 Hic olidæ faciles statuit natura capellæ
 Decreuitq; uias, syluasque habitare patentes
 Iussit, & umbroso pinguescere corpora libro.
 Nec capreis tantum, pecori sed & arbor equino
 Confertiq; iugis luci, nemorumq; recessus
 Profuerint, quacunque domos non fixerit œstrum,
 Nec grauidas uolucris matres tremefecerit ictu.
 Ardua quapropter tua pastor ouilia plenis
 Luxuriant gregibus turmisq; & laude redundât:
 Nostra sed hæc sterili flaccescunt pascua iunco,
 Armentisq; ferunt sub iniquo gramine pastum.

Vlla

ECLOGA II.

Vlla nec umbra tegit pecudes, cum concita Sole
 Corpora feruenti sequimur, ripisq; locamus
 Armentum, & tenui deducimus æquore uaccas.
 Interea securus agit sub robore Taurus
 Populeo, cytisumq; legit, molliq; recumbit
 Tutus humo, plauditq; sonans ludentibus inter
 Quercetum bubus, terretq; fragore iuuenos. (quis
 Quin nonnunq; etiam, nemorum dum lenta relin-
 Gramina, nec sæuo ferit athera Cynthius igne:
 Et syluis agitare pecus: campoq; uirenti
 Fundere nulla tibi Lycida fortuna negauit.
 Quare fœlicem meritò te nostra uocarint
 Rura senem: neq; n. numero te æquauerit alter
 Lanigeræ pecudis, simili neq; pascua fructu
 Aucta tenet, syluisq; gregi potiatur & aruis.

Ly. Ista relata Deo sint ocia Pirame: namq;
 Hic mihi semper erit læto Deus: illius aram
 Sæpe quidem nostris ab ouilibus imbuet, alto
 Victima coesa loco, precibusq; subibit olympum.

Pi. At quem tute Deum narras? cuiq; ocia diuo
 Hæc tua detuleris? patrios anné ipsus agellos
 Hic colis, & proprias captant armenta myricas?

Ly. Sanè equidem proprias o Pirame: Si tamen ulli
 Fas proprium statuisse, q̄ actum clade Tyrannis

B

Conficit

PIRAMVS

Conficit, aut aliqua demum ratione fatigat
 Insidijsue petit, seu ui damnauerit hosti:
 Mi uerò sunt diui etiam, qui iura Tonantis
 Expediunt superi, statuuntq; laboribus urbes:
 Inuigilantq; uirum studijs, rectosq; tuentur
 Affliguntq; malos, & publica legibus ornant.
 Deniq; qui pecudes etiam tardosq; bubulcos,
 Haud aspernati seruilia corpora, curant:
 Obuallant patres despecta mapalia: nec nos
 Esse sinunt prædas Lapythis, Cyclopibus escas.
 Postremò census etiam quibus annua iusti
 Debita, pastores studium est deposcere: quiq;
 Insolitis non rura grauant, miserosq; fatigant
 Ponderibus: ueteri sed prædia iure gubernant
 Defensasq; suis præstant uirtutibus urbes.
 Annè tibi pastor Domino seruire potenti
 Contigit: insano cui nec Busiridis aræ
 Certarint, Scythicis neq; Tamburlanus in armis,
 Qui belli scelus & tristissima Principis arma
 Intulit humano generi: passimq; uagatus
 Versicolor, populatur agros abigitque capellas
 Sacraque turbatis funestat templa colonis.
 Libera quorsum igitur uestri possessio campi,
 Concessit tandem? quis nunc tua Pirame nutu

Prata

ECLOGA II.

Prata suo exagitat : sylvasq; affligit opimas ?
 Certè equidem ille, boues olim qui & pascua macri
 Cum primis possedit agro, tenuiq; coëgit
 Valle gregem, & breuibus conclusit ouilia septis :
 Nunc uerò sceleratus opes sublegit, & arua
 Fœnore multiptci, uarioq; habet improbus astu,
 Pastorum manifesta lues certumq; colonis
 Exitium, & toruo prospirans lumine mortes.

- » Quapropter Deus ille mihi, ceu lege, colatur,
- » Qui patrios defendit agros, lucosq; tuetur
- » Aruaq;, nec pretio pecudes inscribit inani.

Pi. Euenit Lycida, quod longa oracula Diuûm
 Prædixisse ferunt, populoq; sacrasse uetusto :
 Subuersum spectent uiridi cum ualle lapillum,
 Despectum agricolas auctumq; laboribus iri.

Ly. An prædictum etiam ? qua ualle, qbusq; sub oris ?
 Pirame, ne graue sit nos hæc docuisse, sacrosq;
 Enucleasse Deûm, celataq; fœdera, ritus.

Pi. Si libet hoc Lycida mecum paulisper in antro
 Consedisse : uides ut fornice tecta recuruo
 Ducta sient, pluuias contra, uentosq; ruentes
 Ac æstus, medio quos cardine Cynthius altis
 Eiaculatur equis, rapidumq; è naribus ignem
 Proflat, & interdum radijs loca nostra fatigat,

B 2

Scilicet

PIRAMVS

Scilicet aestiuo quoties ille altior orbe
 Inuehitur, rectoq; ferit terrestria uultu.
 Nunc uerò flatus prohibet nimbisq; resistit,
 Et mihi nonnunq̄ defesso pectora mulcet,
 Cantatum cum fortè refert resonabilis Echo
 Carmen, & incluso geminantur murmure uersus,
 Versus, longa quibus falluntur tempora, cum se
 Prata per effundunt pecudes, & gramina sicco
 Guttore macra legunt, aruoq; feruntur inani.
 At succede antro, mecumq; quiesce sub umbra,
 Si uacat : optatum referes, & carmina pandam
 Quae solitus recitare olim dum pascua Myrmix
 Vicinis captabat agris, camposq; colebat
 Hos etiam, & nostro ludentes monte capellas
 Spectabat uates, uenturaq; plurima dixit.

Ly. Et uacat ô pastor : uel si meus ista negaret
 Qui uel cunq; labor non fictis ocia curis :
 Post tamen hijs habeam mea seria uersibus : Et te
 Siue canentem ultrò, ueterum seu dicta ferentem,
 Fas audisse bonum, priscoq; attendere mundo.
 Delitiæ nostris tu Pirame solus in aruis,
 Omnia cantando qui tempora fallis, agrosq;
 Hæc tua disparili solatur fistula uersu.

Pi. Haud mihi sunt propriae faciles in carmina uires:
 Sed

ECLOGA II.

Sed duram ingenio Musæq; Deusq; palestram
 Exercent nostro, feriuntq; laboribus auras
 Sæpe leues, tenuiq; usu mea labra resoluunt.
 Hoc solum est, quo me Phœbus præstare Venusq;
 Exiguo uoluerè Dij, qui uiribus addunt
 Ingenium, & iuncto confirmant fata Tonante:
 Ut quæ gesta alijs, facili meminisse labore
 Sufficiam, uobisq; bonis, si forsitan usu
 Eueniat, studio narrata reducere possim.

Ly. Ast hoc magnum etiam pastor, ne tute proteruè
 Extenues, paruiq; feras, quæ maxima nostri
 Agricola censent: teq; hac uirtute beatum
 Rura colunt, animiq; bonum & tua dona celebrât:
 Sed sacrata Deûm quæ sunt oracula, nobis
 Expedias promptus, lapidemq; locumq; sonosq;
 Fatidicos: si fortè sonos carmenq; Tonantem
 Hoc statuuisse putem, nec opinio fallat inanis.

Pi. Rerum longa quidem series, & mira relatu
 Pertexenda foret, primos ab origine cursus
 Si repetam, sacrasq; Deûm memoraro tabellas,
 Omnia sunt nostri quibus obsignata laboris
 Tempora, deciduis quæ tandem euentibus urgent
 Cælica iussa, premuntq; dies præsentia nostros.
 Sed per summa ferar, solitus quæ carmina Myrmix

PIRAMVS

Decantare senex, sterili cum cespite durum
 Pasceret armentum, qui pabula multa quotannis
 Conuexit stabulis, uarioq; ea condidit aruo.
 Diues enim pecoris Myrmix & lactis abundans
 Noster erat, semperq; greges foetura benignos,
 Lanigeras suppleuit oues, numeroq; capellas
 Auxit, & oppleto duplicauit ouilia partu.
 Et tum prata quidem tenuari cepta, simulque
 Aspera seruitio pastorum uita subilat:
 Dynaste cum passa iugum, tolerare potentis
 Arbitrium Domini, funestaque carpere iussa
 Militis externi, & nutum obseruare coacta est.
 Tum plorare uices multi, totosq; querelis
 Exegere dies, palmasq; in sidera iactant,
 Excruciantq; animum, & lacrymis testatur olyn=
 Accisis etenim dapibus tum ferre diurnos, (pum :
 Pastores iussi, medioq; in sole labores
 Exantlare graues totoq; perurier aestu :
 Cum neq; quò murem quis pasceret, aspera panem
 Curia largita est, neq; mixtam fursure uappam
 Sponte dat, aut tenui releuat fera pondera zytho.
 Interea deserti etiam, campisq; uagati
 Errauere boues ieiunaque gramina tondent,
 Qua uel cunq; ferunt pedibus uestigia pressis.
Deniq;

ECLOGA II.

Deniq; quæ seruat commissos nuda penates,
 Orca solum Pholoë, genio submixa maligno
 Ac inopi, duramquæ famem perferre sitimquæ
 Sueta, sedet spectatq; focum uersatquæ fauillas
 Ardua ploratus, uacuaquæ quiritat in aula:
 Cum misera ambesas sobolem consumere mensas
 Cogit, & ingluuiem tenui suspendere Dauco.
 Hæc igitur, quoties pastorum turba sub antris
 Consedit nostris, haud rarò dura solebat
 fata queri, miseramquæ Dijs euoluere sortem.

Tempus erat, quo Phœbus equos feruentior alto
 Solstitio quateret, Geminis ubi uertere cursus
 Assolet, & superi fugissè uolumina mundi:
 Venerat huc Myrmix Corydonq;, & Phædrius illo
 Tempore penè puer, similisquæ parentibus ora
 Et flauos crines, & membra dicata iuuentæ:
 Conseditquæ simul, blandosquæ ferebat ocellos,
 Hos circum, & nostri miratus fornicis arcus,
 En medijs, inquit, campis constructa uideri
 Tecta etiam, quibus alma quies pastoribus olim
 Defessis plaudet, nimioquæ tuetur ab æstu?
 At nos haud quicquam nostris molimur in aruis
 Tale quidem: caput ast liquido submittimus igni
 Nostraquæ Phæbeio torremus corpora morsu.

PIRAMVS

Quin tempestates rigidiq; pericula coeli,
 Pleiadasq; Hyadasq; graues Taurumq; madentem
 Cogimur eduris perferre laboribus, imbres
 Qua uentus pellit, stipulasq; uolutat inanes.
 Et tu docte iocos, inquam, cultissime Phædri,
 Rustica mirari potes hæc mea culmina, quæ nunc
 Pulcra quidem pueris etiam, senibusq; feruntur?
 At formose puer, patrij si ruris agellos
 Ipse tui quondam, diductaq; uimina campis
 Integra spectasses, uastis ubi molibus altos
 Rudera traxerunt lapsus, cumulantq; ruinas:
 Rectius ista quidem miratus teæta fuisses,
 Pulchra quod, & uarijs substructa laboribus esset.
 Nunc uerò ista quidem sunt diruta saxa, iacentq;
 Congesti cineres, & humum fastigia lambunt,
 Artificis scelere insani, dominiq; potentis
 Arbitrio. Sed tu puer, o castissime, longis
 Fletibus abstineas, patrioq; decore beatas
 Virtutes sequere, ac uestigia semper adora.
 Ipse tibi numero pecudes, atq; usibus arua
 Forsitan aucta suis alio donabit in orbe
 Noster Apollo: uel hijs etiam duplicabit in agris
 Multipliciq; greges foetura & sorte beabit.
 Tum tu rursus humo ueteris prudentior antri

Rellia

ECLOGA II.

Reliquias tuleris, tabulataq; sparsa repones
 Antiquos super acta pedes, firmasq; columnas
 Inicias patriæ, uelut aurea culmina terræ,
 Ornabisq; strijs, & concamerata relinques.
 Sors hæc nostra quidem puer est, ut multa feramus
 Et genijs aduersa bonis, & iniqua suauis
 Agrorum uitæ, pecoriq; grauissima nostro.

Hic uerò accensus uocemq; & pectora Myrmix,
 Ut pueri lachrimis commotus penè fuisset,
 Dispulit ingenio luctus, animumq; serenum
 Induit, ac tali gemitus sermone leuauit:
 Desine, chare puer, dulcissima fletibus ora
 Conturbare, genasq; arcto perfundere rore.
 Virtutis patriæ fortunam uidimus, & te
 Solatur dubiæ, communis & aspera uitæ
 Alea: nec magnis parcat sors dura Monarchis.
 Omnia Centauri, furijs dum turba feratur
 Impia succensis, mentemq; ea terret imago
 Patrati sceleris, tedaq; ardente lacescit,
 Peruolitant loca, consilijsq; tumentibus urbes
 Sæui corripiunt, tum rustica limina raptant
 Affliguntq; malo, & quæ struximus antra reuel=
 Deiciuntq; solo, merguntq; cruore penates. Clunt
 Hanc nos experti sortemq; & fata, dolosq;

PIRAMVS

Pertulimus Phædri, patiendoque uicimus istam
Fortunæ rabiem cautaque elusimus arte:
Quantum nec studijs poteram neque fretus amicis,
Effugere humanam quæ turbant nubila sortem.
Finibus hijs equidem nostris, mihi Piramus iste
Solus habet minimis tentatum cladibus antrum:
Quod uel amor Superum, uel labi nescia Virtus
Sustinuit, tantos inter fremitusque dolosque,
Nostra quibus miserè turbata laboribus ardent.
Haud secura malis fuerant Diademata: regni
Culmina tentauit Nemesis, ludibria sparsit
Magnatum generi, strauitque doloribus aulas.
Hanc igitur patriæ sortem uirtutis, & ipse
Constanter placideque feras: & grandior æuo
Quas uel cunq; uices, alios ita ferre doceto.
Denique pastores Phædri, ne forsitan erres
Dum te prima fugit tantorum causa malorum,
Tristia multa quidem miseros tolerare necesse est:
Sic etenim Diuum monitus, & prodita multis
Fata canunt, trepidisque ferunt oracula dictis.
Hæc Myrmix, cœlumque tuens suspexit, & altè
Ingemuit bonus, ac puerum complexus inhaesit.
Tum uerò Corydon, quæ tu paulò ante, rogabat
O Lycida, tetigitque genas, hortatus ut illas
Diuorum

ECLOGA II.

Diuorum ambages, responsaq; mersa tenebris
Explicit, ac timidis referat sua fata colonis.

Interea sedenim dum nos successimus antro
En teneros errare boues, armenta q; pratis
Fundier, & longè uestigia ferre capellas:
Cogimur adductum discedere, tute moratus
Confidas tectis, recreetq; hæc fistula mentent.

Ly. Imo age, iam medio stat feruentissimus orbe
Phœbus Apollo, solumq; æstu rapidissimus urget:
Forsitan & fluuios repetit pecus, & meus alto
Nescio quid syluis contendit murmure Taurus,
Ac nostras uideo lustrare palustria uaccas:
Istuc concedam, Myrmicis cætera nobis
Cras relulisse uelis ac prodere dicta coloni:
Tum sacros aperire sonos, quibus illa latebris
Eruta sunt nostri uentura pericula mundi.

Pi. Perficiam Lycida, seu te lux crastina nobis
Huc referat, uestras seu nos ueniemus in oras:
Dulcibus exundant tua namq; liquoribus arua:
Nec raro fluuijs mersare salubribus agnos
Rura solent, uestris liquido qui gurgite campis
Exundant, gratasq; uehunt pastoribus undas:
Et nunc tute boues, feriunt mugitibus auras
Inuises celer, & tetricas age comprime lites.

Ecloga

ECLOGA TERTIA, IVSTVS.

IVSTVS, THYRSIS.

Pastorum Musam Iustiq; & Thyrsidis, equo
Certatam studio, lepidisq; relatibus auctam,
Dicemus. Tu nostra, dijs accepte Melanthon
Plectra moues, folijsq; animam uiresq; dicatis,
Et placidus confers, & uotis ritè uocatus
Agricolis, humilesq; casas & rura tueris.
Haud omnes excelsa iuuant Elea, superbis
Sape quidem pulsata iugis, ubi Dædala tellus
Ardua præcipiti statuit certamina cursu,
Et quinquennales palmæ dedit orbita ludos. (no
Nec semper, quæ magna placent, grandiç; cothur=
Scripta, Pelethronijs permixta laboribus ardent,
Alcidæuè ferunt calamo spumante labores :
Sape etiam extremas, despectaq; culmina, Diui
Intrauere casas, latuitq; obscurus arenis
Iuppiter hercæis, stagnisq; Tridentifer ætus
Exercet ualidas gyrata per æquora uires.

Oble=

ĒCLOGA III.

Oblectant arbusta igitur, segnesq; myricæ,
 Et conferre iocos, alternaq; condere dicta
 Pastorum, liceat: molliq; retexere uersu,
 Quam medias inter corylos, umbrasq; cadentes
 Personuit facilem mihi rustica tibia Musam.

Scilicet excussis cum nubibus alta serenat
 Cynthius ora Deus, liquidosq; per aëra uultus
 Prodit, & immenso iam maximus incubat orbi:
 Thyrsis oues, iustus distentas lacte capellas
 Compulerant, lentiq; pedum posuere sub umbra,
 Et studijs prope consimiles, usuq; canendi
 Ingenijsq; pares, & respondere parati. (tro:
 Cum Thyrsis prior, hoc quoniam consedimus an-
 Fraxineas inter frondes segetemq; colurnam,
 Tu calamis agitare manus, ego carmina doctus,
 Cur operæ quicquam musis non condimus? olim
 Hoc etiam nostri certamina pulchra Lyceo
 Versibus extulerant: alternaq; dicta, Mineruæ
 Sacrabant fano, circumq; altaria molles
 Suspendere iocos, & carmine templa coronant.
 Cernis adhuc medio in luco, qua Palladis alta
 Tecta uirent, hederæ permixtas serpere lauros,
 Et pastorales ornare ea pulpita lusus.

III. Vidimus ista quidem persæpe ô Thyrsi, solemus

Demi

I V S T V S

Demirari etiam ruris monumenta uetusti,
 Pastorumq; iocos sacrataq; carmina Diuis.
 Hoc certè, quanquam exiguo certaminis usu,
 Nostrorum mores confecta q; tempora crebris
 Ingenij neruis, & sparsa lepore uidemus.
 Fistula dulce etenim cecinit pastoribus, hoc cum
 Certantes tumulo, & meditati ludicra totos
 Exegere dies, ac tædia longa fugarunt.
 Nunc nostris turbatur agris, duroq; labore
 Conficimur, totoq; furit mars improbus orbe.
 Tantum igitur fremitus inter belliq; tumultus
 Consistunt, multa luctantes arte Camœnæ:
 Quantum perdurat Scyllanæ turba uolucris,
 Dum miseris premit accipiter, prædamq; p̄ auras
 Vestigans oculis, pedibus grassatur aduncis.
 Aut plaudere solent quantum per tecta columbæ
 Cum trepidis atrox rictu Iouis imminet ales
 Aeriosq; secat tractus, aut culmina templis (stat:
 Summa ferit, terretq; umbra, & pauitantibus in=
 Haud tamen ingenijs parcendum: dura labori est
 Obijcienda suo posita tolerantia palmæ,
 Dulceq; furtiuus carmen meditemur in horis,
 Tempora sortiti calamis: diuosq; canamus,
 Rustica fana, Palem, subitoq; palemona iactu

Emissura

ECLOGA III.

Emissum scopulis, & Dijs uada longa mouentem,
 Panaq; Syluanumq; senem, Dryadasq; puellas
 Loraq; Neptuni, & lituo Tritona sonoro:
 Quiq; alij pecudes alimenta; dulcia nostris
 In syluis curant, & ouilia partibus augent.
 Sic etenim fatura gregem suppleuerit, & nos
 Difficiles molli releuemus carmine sortes.
 Alternis igitur, deamant alterna Camoena,
 Tempora fallamus: rerum mea fistula longos
 Mæsta fugit ductus, extensa; carmina damnat.
 Tu saltem dic pastor, ouesne an rura canamus,
 An Diuos etiam, mersasue paludibus alnos.

Th. Ista quidem claro iam personat omnia uersu
 Venturisq; colit populis, seu Græcia tellus
 Seu Latium, supero qua se uel ab æquore tangi
 Prospicit, aut infra Thyrrenas lambit arenas.
 Et fortasse Deos alias: nunc magna parentis
 Naturæ secreta uelim: circumq; feramur
 Terrarum tractus, & quæ miranda secundo
 Carmine complexi, Musis sacranda locemus.

iu. Res placet: & nobis aliqua est quoq; gratia: Phæ
 Hoc equidem solitus calamo triuisse labellum, (bus
 Dùm puero prælusit, & hæc mihi tempora lauro
 Cinxit, & artifici necebat uincula dextra.

Phæbus

I V S T V S.

Ti Phœbus amat Lauros: nostro dū Laurus in horto
 Frondibus insurgit, renouantq; cacumina bacchas,
 Nec uersu Laurus, nec Phœbus honore carebit:
 Rustica iamdudum quia me finxere Poetam
 Numina, nec uili lustrabant mœnia thyrso
 Bacchatì circum pastores: non tamen illis
 Credulus esse uelim, neq; uatum lege teneri.

A Ioue principium Musis, huic seruiet unī
 Littera prima Deo, condatq; trophæa Tonanti.
 Mox mihi grata ferant faciles exordia Lauri,
 Munus Apollineo digestaq; præmia uersu.
 Quantum sidereos inter nitet aureus ignes
 Cynthius, & rutilo Saturni lumina uultu
 Exuperat, facibusq; premens Oriona mergit:
 Arboreos tantum partus, syluasq; uirentes,
 Lauriferum ante quidem cellit nemus, et sua fructus
 Robora multiplici, sperataq; commoda fundit.
 Hæc, alias sæuo cum dira tonitrua sternant
 Fulmine, subuerso diffusas culmine stirpes,
 Vna comis intacta uiret: nec Iupiter acri
 Fixerit hanc radio, superoué necauerit igne.
 Deniq; & hanc ueteres crepitantibus urere flāmis
 Assueti posuere rogo, folijsq; uenena
 Et magicos ritus sonitu explorare solebant.

Postremo

ECLOGA III.

Postremò cariem nec Laurus sentit, & altis
 Plurima stipitibus durando secula uincit.
 Hanc igitur Phœbo sacram diuisq; canentes,
 Sæpius alterno referamus in ordine uersus,
 Fœcundosq; greges, deuinctaq; tempora Lauro
 Tibia nostra sonet, ueteresq; ornabit agellos.

II. Hæc eadem nobis baculum dedit arbor, eoq;
 Per uarios uitæ casus tristisq; pericli
 Herentes fessiq; , per obuia damna uenimus,
 Ornati folijs longæuæ pectora Lauri.
 Hanc equidem prompto celebramus Apolline, uires
 Miramur tacitas, gratosq; stupescimus usus:
 Nam populos inter iucundæ fœdera pacis
 Explicat, & læto gestatur pignore Daphne.
 Annua conficiunt Merulæ fastidia lauro,
 Perdicesq; graues, pictæq; colore palumbes.
 Deniq; & ingenij uires animumq; serenat
 Phœbea uirtute, recens ubi nexa Triumphos
 Versibus inducit, sperataq; premia reddit.
 Rumor & in patrio modo cespite crescere Laurū
 Has iuxta Corylos, molles ubi Regia lucos
 Præsidium Musis, sacrataq; mœnia condit.
 Quid quod & oraclis ductum, foelicibus illum
 Nascier auspicijs, primo cui Laurea Vati

C Hæc

I V S T V S

Hæc noua continget, monumentaq; digna coronet.
 Omnia quapropter cùm fors durissima uerset,
 Et rotet alternos cœcati numinis orbes:
 Quis coniectando dubios partitus honores
 Fascibus hijs secludat oues ouiumq; Magistros?
 Scis etenim pretij quantum mea Daphnis, & arui
 Rettulit, optato dum Principe lecta colonos
 Excitat, ac alacri confirmat pascua nutu.
 Nos canimus syluas, & dulcia prædia uersu
 Ornamus facili, Musisq; inducimus ornos:
 Tu maiora quidem sequeris, qui prælia Regum
 Claraq; moliris surgenti scripta cothurno.
 Pastores igitur crebrò certemus, & omnes
 Ingenij neruos, claros referamus in usus,
 Multa quibus nostris accedant commoda rebus,
 Ociâq; hæc sero commendent pulcra Nepoti.
 Fata uiam inuenient, afflictis læta capellis
 Pabula qua cumulent, gregibusq; salubria præstet.
 Sed Thyrsi, hoc mirum est, quæ cœlica fulmina uim
 Contemnuntq; Iouis, displofis nubibus ignes, (cunt
 Illa tamen molli rubigine tacta, uirentes
 Attenuare comas folijsq; inducere mortes:
 Si segetes inter frondescit Laurus eodem
 Correptas uitio, sanie tabescit inulta.

Th. Rubigo Lauros perimit; ceu uitibus addunt

Exitium

ECLOGA III.

Exitium coryli : folijs oleagina perdit
 Robora quercetum, frugibusq; salicta mimantur.
 Sancit amicitias rerum natura, sed illas
 Inductis eadem nonnunquam litibus armat
 Rursus, & obuerso contraria foedere pugnat.
 Haud etenim tanta quicquam uirtute referri
 Possit, & ingenti subnixum robore duci,
 Alterius cui non substantia tota repugnat,
 Aduersasq; operas tacita ratione suburget.
 Conspectum fului memorant trepidare Leonis
 Quas uel cunq; feras, primosq; horrescere gressus
 Attamen hunc etiam, non turpi uoce uolucris
 Terret, & indomito confundit pectora Gallus.
 Respuit incudes Adamas, superatq; ferendo
 Malleolos, damnatq; ignes, Vulcania regna :
 Hircino sedenim concedit magna cruori
 Robora, & euersas hoc perdit acumine uires.
 Egregium naturæ opus & sublime ferendum
 Usibus exceptum magnis, Magnesq; uetustis
 Dictus auis, quo cœli apices terræq; meatus
 Longaq; signatis explorant limina uentis :
 Hic ferrum calybemq; trahit, ceu succina molles
 Delambunt paleas, glumisq; sequacibus errant :
 Attamen has frangit uirtus Adamantina uires

Subdita Magneti, qui iuncto pressus ab hoste
Languet, & innatos nulla ui promouet ignes.

III. Huic etiam referunt Magneti perdidit omnes
Sæpe facultates, nulloq; extendier actu:
Ut neq; suspensam nebulis monstrauerit ursam,
Vicinisq; polo distinxerit æthera stellis:
Nec ferrum trahat, aut medio prolectet ab auro:
Quem priscos demum effectus, uiresq; sepultas
Sic summpsisse ferunt, si pellibus iste caprimis
Languidus abdatur, morsuq; fricetur odoro.
Nonne uides quanto sociantur uitibus ulmi
Officio? teneras quam molli fœdere plantas
Excipiunt, ramisq; leuant, sparguntq; racemos,
Et uelut amplexu surgentes ferre corymbos?
At Baccho infestum si quis submittat Iulum
Ordinibusq; serat corylos, miscetq; Lyæo:
Vitibus exitium tulerit, uultusq; uirentes
Pampineasq; comas aduersis obruet umbris.

Th. An te mira latent diuersæ semina terræ
Naturæuē ferentis opus, uarijque labores?
» Omnibus haud eadem est tellus fœcunda: Taburni
Frondebis inuoluunt oleæ, iuxtaq; comatas
Prospiciunt tremulis agitari flatibus ornos.
At segetes plano melius, ceu dulce legumen,

Proue

ECLOGA III.

Proueniunt : circum tenerescit flumina lotos
 Ac salices , umbramq; datura paludibus arbor
 Populus, Herculeæ testisq; decusq; corona.
 Sicca pyrus quercusq; petunt , ubi limpida circum
 Flumina uoluuntur, dulciq; aspergine tellus
 Exuperat, funditq; solo nemus arbuta putri.
 Vitibus Ismarij montes campiq; falerni
 Indulgent, acinisq; tumet Vindemia pressis.
 Tùm fluijs Myrtus, crassisq; paludibus alni
 Latius insurgunt, molliq; in littore gaudent.
 Deniq; nulla locis ferre omnibus omnia tellus
 Possit , & alterius non altera concipit usus.
 Ut Veneri Myrtus sacra est : ita plurima soli
 Europæ soboles, sed quam nec Iberica diti
 Regna ferunt aruo, nec qua Mæotidis altas
 Tangit aquas, Scythico cõtermina Thracia ponto :
 Non Celtæ , non Cimbriaco gens ardua regno,
 Nec premit Illyrios qua Græcia iuncta recessus
 Aut fouet inclusos Germania lata penates :
 At fœlix Latium , & tellus quam diuite gleba
 Oenotrij coluere uiri , quæ tracta profundo
 Hesperia excurrit diuisa per æquora, Myrtum
 Consertam tantum productaq; robora fundit.
 Sic Afri quondam Loton habuere , sed illa

I V S T V S

Lotophagis multum populis succreuit, & altos
 Aegypti fructus commisso æquavit honore.
 Dactylus Asiaco qui plurimus aggere crescit,
 Grata Palæstinæ soboles perhibetur: & extra
 Languescit Syrios, nec pendet ab arbore, campos:
 Hæcquæ eadem, cum dives agris opulentaquæ fructu,
 Trudit Idumeis stillantia Balsama ramis:
 Balsama, Iudæis cælo confecta parente
 Munera, & assiduis haud irrita pharmaca bellis.
 India fert Hebenum: sunt thurea grana Sabæis,
 Mollia longæui promittunt uellera Seres,
 Arboribusquæ legunt depexam cortice lanam.
 Serpentis morsus homini plerunque uenenum
 Esse ferunt, minimoquæ dari sub uulnere mortem:
 Ieiunus sedenim quicumque in colla saliuam
 Anguibus excernat, tangatquæ ea corpora sputo:
 Protinus aduerso naturæ pugnat ab usu,
 Serpentiquæ necem celerat fatoquæ minatur.

Sed quid ego hæc tenui cõprehendere magna cicuta
 Naturæ miracula uelim? Stupet obruta rerum
 Ponderibus mens nostra, et guttura mole recondit.
 Quamuis ista quidem numero sunt pauca, suisquæ
 Viribus, & multo iam pridem cognita facto:

Cætera

ECLOGA III.

Cetera tu melius, calamos fugientia nostros
 Iuste canas: equidem geminas tibi lætior aures
 Apperiam, & magnis subiungam pectora dictis.
 III. Multa quidem cecinit nobis tua fistula Thyrsi
 Admiranda satis tacitæ monumenta parentis
 Naturæ: Nos quædam obiter perteximus istis
 Et narrata breui confecimus omnia uersu:
 Hic modus ergo operi, nostrisq; laboribus esto.
 Nam quis larga senex fœcundæ semina matris
 Aut leuibus satagit calamis, aut ubere quamuis
 Multipliciq; aucta studio, comprehendere Musa?
 Quæ si scire uelis, atomos prius ipse uolantes,
 Sparsaq; littoribus numeraris saxa, uel idem
 Oceani captes librato pondere guttas.
 Et scis Thyrsi meas, quibus hoc caput unda dolorq;
 Impetit, ærumnas: uacuo ne in carmina possim
 Esse animo, & numeris implere sonantibus aures.
 Sed tamē haud fugiam, quin cū lux crastina læto
 Sole iubar referat, nostrumq; nitescit in orbem:
 Quæ iam tute rogas, cumulato carmine promptus
 Naturæq; alijs penetralibus eruta, reddam.
 Nunc cū tracta dies uerso declinet olympo
 Præcipitiq; trahat Phœbus temone iugales,

CODRVS

*Cedamus, pecudesq; domum saturasq; capellas
Balantumq; greges, ne rore premantur, agamus.*

E C L O G A
Q V A R T A,
C O D R V S.

C O D R V S, L V M B R I C V S.

*I*nfestas animi curas, atq; inuida Codri
Pectora dicemus: quem sunt mirata furentem
Balthica, qua tremulos propellunt æquora fluctus:
Diffugere greges, summisq; in montibus ornos
Inter, & eduras corylos, quercusq; uirentes
Corpora tam fædo stupefacti carmine mergunt:
Flumina constiterant, armenta q; fortia quamuis
Horrebant uillis, & se subducere ripa.
Has igitur Codri furias animiq; uenena,
Omnia quæ diro promouit Lumbricus ausu,
Dùm Phlegethonteo sua guttura digna Tyranno
Mancipat, ac turpi consentit uanus amico:
Dicemus, Tu plectra moue calamumq; Minerua
O Phœbi soror, & studij pars maxima nostri,
Pieriosq;

ECLOGA III.

Pieriosq; animo præsens affunde calores:
 Ne mea frigus iners conuellat pectora, cum se
 Prompta ferant, medios inter fluctusq; dolosq;
 Et suffusa canant liuenti prata ueneno.

Certantes igitur postquam stupet Amphitrite,
 Nec pisces tranare fretum meminere, nec hamos
 Sublegere insidijs, & aduncos fallere casses:
 Fluctibus attoniti stabant, aut mæsta profundis
 Demersere uadis, figuntq; ea tergora saxo.
 Quin uisæ celeres percurrere uincla carinæ,
 Et sprete statione fugam tentare per undas,
 Horrisonoq; freto miseram petijisse salutem:
 23 Tantum Codrus alit simulato uirus in ore.

Quid? quòd et agrestes perstrinxerit halitus her=
 Ac loca, Valbyacis quamuis in montibus acri (bas
 Nitantur stipula, calamisq; tenacibus extent:
 Aut nitidos etenim mutant afflata colores,
 Aut tacta radice cadunt: ut uiuida morbo
 Corpora tabescunt, subitisq; doloribus ardent:
 Ceu cum sidereis stringuntur ab ignibus, alto
 Nata solo, uiridesq; comas populantur edaci
 Fulmina sæua manu, dirimuntq; tonitrua quercus.

Et iam primus equis fumantia pectora Phœbus
 Soluerat, ac lato submittens lumina mundo,

CODRVS

Ardua Cimbriacæ pulsabat culmina terræ:
 Lumbricus assueto graciles cum more capellas
 Exigeret stabulis, pinguiq; induceret aruo:
 Aggeris ad rupti cumulos, ubi multa subinde
 Defluit unda freto, stagnisq; liquentibus errat.
 Pellentem uaccas Codrum, caprosq; petulcos
 Conspicit, & tristi submittere lumina uultu.
 Hic illum contra postquam uidet: ocyus orti
 Lumbrice sit facies Solis tibi dixit, & aura
 Hæc iucunda, gregiq; tuo latissima pastu.

Lu. Et tibi Codre boues, lentis pecus omne salictis
 Mollia distento suffarciat ubera lacte.

Co. Lumbrice, nullæ equidẽ florescunt amplius herbæ
 Montibus in nostris: Mars improbus omnia flāmis
 Strinxit, & ardenti confecit Phœbus olympo.
 Decliuu quapropter oues in ualle caperq;
 Errat, & insolito uestigat pascua cursu.
 Utq; suo petulans amisso buccula Tauro
 Prata per, & rigidos saltus camposq; uagatur:
 Sic ubi setigerum sus deperit horrida uerrem
 Cùm calor in Venerem blandis pruritibus urget
 Lataq; succiduis transcurrit odoribus arua:
 Haud aliter grex errat agris, nec gramine ponit
 Molle latus, sua nec placidæ dare crura quieti

Aut

ECLOGA IIII.

Aut queat, aut meminit. Sūt pabula leta profundo
 Corpora quæ somno mergunt, curisq; resoluunt.
 Hæc eadem pingues faciunt nitidosq; iuuenos,
 Strictaq; spumoso tangentibus ilia conduunt
 Sumine: Pastores eadem cantare, iocisq;
 Indulgere bonos, tenerasq; salire capellas
 Efficiunt: pingues ludunt in collibus agni,
 Procurruntp; boues saturi, cornuq; minantur
 Et fera multiplici decernunt pralia cursu.

Pabula sunt ô Pastor, oues quæ & corpora seruant
 Armentum: seruata fouent, quæ fota salubri
 Congressu Venerem foetuq; & prole secundant:
 Macra stygem subeūt, herebiq; serūtur in umbras.

Lu. Hic fontes liquidi, & magalia leta bubulcis,
 Confertiq; fluunt nostris regionibus amnes:
 Hoc poteris mecum constrato uepribus antro
 Pascentes spectare boues: dulcisq; susurri
 Propter aquam, molles animis inducere somnos.
 Aut tibi disparili connectere stramina cæra,
 Inflatosq; agitare sonos, carmenq; foratis
 Demulcere notis, & oues recreare canendo.

Co. Ite, meum nunc molle pecus: carpetis amaras
 Hic salices, cytisumq; leuem, gemmasq; uirentis
 Arbuti, & è summa tondetis arundine gramen.

Pinguis

CODRVS

Pinguius, & celeri uerbenam dente legetis.

Interea recubemus agris, iuxtaq; cadentes

Vndarum sonitus referamus in ocia corpus.

Dura fatigato cura est, fessisq; molesta

Artubus: at tenui prosternere membra cupresso

Dulce satis, lenesq; animo captare susurros.

Lu. At te quid lassum quereris? cum prima diei

Portio labatur, nec adhuc altissimus umbras

Frondebibus inducat gyrato Phœbus olympo?

Co. Lumbrice, pastorum multo genus acre labori

Nascitur: & dubios magno discrimine fructus

Inijcit ingenij curis, seruitq; fruendo,

Longaq; difficili sudore pericula uoluit.

Interdum morbis tabet pecus: utq; subindè.

Acer equus plenis lethum præsepibus haurit

Correptus flammis: nigroq; soluta ueneno

Colla ferit, gemituq; leues suspirat in auras:

Sic pecus interdum, stabulo non prorsus inani

Concidit, & mortem celato ducit ab igne.

Nonnunquam turpi scabie perfusa, misellam

Ægra quidem uitam retinent armenta, sed illam

Proluue foedam: fluidoq; natantia pure

Ulcera, mœsta trahunt: interdum sana bonisq;

Integra corporibus, cum pratis pascit opimis,

Luxuriant,

ECLOGA IIII.

Luxuriant, cornuq; petunt, & lusibus instant:
 Sed quibus haud rarò succedunt seria: cum se
 Taurus in aduersos sparsa confirmat arena,
 Incenditque boues, & praelia sustinet ira.
 Hinc transferre domum uaccas, quibus ilia longo
 Singultu pulsata tremunt, lateque cruorem
 Vulnera reiectant, genibusque innixa trahuntur:
 Aut cornu Tauro excussum, dum fortia tota
 Robora nituntur ceruice, pedemque prementi
 Obiecere pedi, & releuant suffragine corpus.
 Interdum cæno & prolapsa paludibus hærent,
 Submerguntque dies puteis, æuoque resignant.
 Nonnunquam fera perdit oues, stolidasque capellas
 Seu lupa, seu Tygris, soboli cum fæta tenellæ
 Pabula uenatur, tenerosq; inquirat in agnos.
 Deniq; crudeli sunt quædam obnoxia furto
 Et multis armenta uijs, multisq; teruntur
 Insidijs: semperq; graui propiora feruntur
 Esse malo, grandi quo maior ab ubere quæque
 Vacca sit, & dulci submergit Cymbia lacte.
 Postremò ut miseris aliud pastoribus esset
 Nil graue, difficili neq; cætera uita labore
 Pressa foret: tamen hos ita lata per arua ruentes
 Consequier cursu, curisq; per inuia ferri,

Tedet,

CODRVS

Tedet, & ingrato fessos sudore molestat.

Lu. Codre recordari dulces quos pascua fructus
Pastorum curis referunt, & prodere toto
Te decet ingenio, condit quod ouile lucellum.

„ Ardua sollicitis sunt cuncta laboribus alto

„ lampridem firmata polo : placuisse uetustas

„ Hoc perhibet Diuis, & agros sudore teneri.

Pascere, moliri, traducere, ferre, locosq;

Explorare pedo, lacerumq; & corpora fractum

Deuincire, recensq; satas gestare capellas,

Tempora partiri, & multo foenilia pastu

Compleuisse, bonasq; ausu nutrire Lyciscas,

Maxima pastorum cura est: hac sedula nostram

Et diuturna premunt, reparantq; negocia uitam.

Sed non sola quidem, quæ sunt inscripta labori

Dicere fas : etiam quæ sunt uberrima quæstu

Virtus est memorare bonos: plerumq; proteruum

„ Hoc genus, in uulgus si quæ sunt aspera spargit :

„ Utile quodque tacet, fructusq; silentia mergunt.

Co. Lumbrice, non soliti fructus, non copia lactis

Expressi deinceps, nisi quid me fallat, in aruis

Laudari nostris, aut ducere commoda possit.

Lu. Omen id audaces comprehendat Codre, malosq;

Vallibus in nostris carpent dumeta iuueni:

Et

ECLOGA IIII.

Et sua repenti succrescant gramina riuo.

Co. Nec ualles deinceps uestri, nec prata ualebunt
Et pecus, utilibus neq; fluctibus amnis inundet:
Riuus & hic sonitu subter labetur inani.

Lu. Montibus è nostris decurrunt flumina, nullus
Quæ siccare potis feruenti lumine Phœbus:
Molliter hac somnos ducamus & o cia ripa.

Co. Excelsis aries qui cornibus anteit agnos
Et caput elata sustollit in æthera fronte,
Mox pingui macer & denso flaccescet in aruo.

Lu. Nil meus inuisum facibus grex curat amorem:
Tempora sortitur Veneri, post foeta quiescunt
Hijs armenta uadis, & pascua nota sequuntur.

Co. Lumbrice, tranquillo pecudes cum cespite pascas,
Mollia sub uiridi meditaris carmina quercu
Securus famæ iuuenum, quæ murmure passim
Spargitur audaci, totisq; in saltibus errat.

Lu. Maxima saepe quidem mendax est fama, nec illam
» Ut facerem magni, ueteres docuere parentes:
» Plerunque effictis populi rumoribus auram
» Captat, & impresso lacerarit seria rictu:
» Sæpe etiam narrat ueraci falsa labello,
» Et plusquam uolucris testatur Protea uultu.

Co. Per Solem, stygiamq; Hecaten, diuumq; Tonantē

Nulla

Nulla tuas uenit narrando fama per aures
 Discessus Scythici, nec iter tibi dulce relatum
 Phædrius Eoum quod noster obibit in orbem?

Lu. Auditum est, pastor: sed & hoc mihi Phædrius
 Rettulit, ac longo reditum sermone notauit, (ipse
 Hos etiam calamos assueta foramina Musis
 Donat, & antiqui capias tibi, dixit, amoris
 Hoc nostri pignus, facilesq; sodalibus opta
 Ire uias, abituq; niues penetrare secundo,
 Quàm latè campis intorta Boristhenis unda
 Confluit, & Scythicis gremio luctatur arenis:
 Accepi, seruoq; lubens, & uersibus orno.

Co. Tale tibi munus, quod amico Phædrius ore
 Donat, & effuso decantat gramen ab usu,
 Quale freto nymbi celeres, & maxima uentis
 Seditio, cum larga salo incubuere tumentis
 Flamina, commoto dum uastus Orion olympo
 Aut premit, aut densat fluctus, sæuitque profundo
 Thetis, & emisso grassatur Spiritus igne:
 Pontigrada tremuere rates, medijsque tenebris
 Hausta dies, liquidam mersit caligine lucem:
 Soluitur uncta uadis abies, pronoque relictus
 Nauita profundit gemebundus in æquore uitam.

Lu. Hostibus ista fiet cladésque & cantio nostris,

ECLOGA IIII.

- » Fas odisse malos : At amici munera nemo
 » Damnarit bonus, & studio proscindat inani.
 » Præstantes equidem turpe est incessere dictis,
 » Quos sua fata beant, ducitq; per ardua uirtus.

Co. Lumbrice, Sidereos magni per Apollinis ignes,
 Quid tua dicta ferunt? an ut hanc quoq; pessima
 Semper alant, hac te donatum uoce putabis? (uocē
 Nescio quæ non tetra tibi plerunque uideri
 Grata solent: ut agris si quis spectauerit ortus
 Herbarum uarios, rerumq; ignarus & usus
 Confundat titulos, miscetq; operosa cicutis
 Arbuta: ceu uiolis Narcissi nomina iungat
 Proq; rosis digito uicina papauera monstret.
 Haud secus arrident tibi Lumbrice cuncta probasq;
 Quod uel cunque malo subnixum robore frondet.
 Hucne igitur monitis deuenimus? anne perinde
 Ut nullo anseribus lentescit plumula rore,
 Irrita sic tecum præcepta salubria fructu
 Tabescent: miseroq; premant tua pectora questus
 Desine mirari, quæ nos culpamus & istam
 Dum mutare locus iuueni, precor exue mentem.

Lu. Quid facerē? neq; enim quæ sunt bene facta, ma-
 Obtrectare queam: nec me damnauero Diti. (ligne
 Phædrius hîc magna pastorum laude, priores

D

Occupat

CODRVS

Occupat: & forsā merito celebratur honore.
 Pascit enim pecudes bene: nec subduxerit alter
 Tempora uel melius, uel ouilia rectius altis
 Vallerit clatris, sudibusuē prāhendat acutis.
 Deniq; nec simili properos nutrire molossos
 Sedulitate potis: nec quisquam rura perinde
 Veloci capit officio: si forsitan arua
 Aut lupus insidijs armentaꝫ; læta fatigat,
 Aut celeres falcem uindemia poscit in uuas.

Co. Cantando tu illum commendes Lumbrice, quē nos
 Persequimur dictis, odioꝫ; patente grauamus?
 Illius aut dextram tantum reuerere pedesꝫ;
 Et quemcunquē oculi meditatur lumine nutum:
 Aut genio subscribe meo, monitisꝫ; uetustis,
 Nostraꝫ; tam facili præponas seria menti.
 Haud commune feram quod tu tibi foedus in illo
 Votaꝫ; constituis: socio lætabere Codro
 Auspicijsꝫ; meis: tenues sine phædrius agnos
 Pascat: & in leuibus conquirat pabula tesquis.

Lu. Sepe quidē hoc animi uirtus te Codre, queruntur
 Pastores, uomuisse bonis: nec publica syluis
 Fama latet: magnas etiam penetrauit in urbes
 Fanaꝫ; diuorum tetigit, postesꝫ; superbos
 Cesaris, & genio tali celebraris in aula:

Optarem

ECLOGA IIII.

Optarem melius precoriq; gregiq; tibiq;
 Consultum foret, ac minus hoc mordere ueneno.
 Co. Per superos, Herebiq; canes, faucesq; trisulcas
 Infernasq; domos, & condita regna tenebris,
 Quid tibi tu pastor quæris? aut guttura uulgi
 Quid moror? inuisos habeant, quos ferre necesse est.
 Sic usus mihi: fortunam uaga sidera nostram
 Hoc posuere loco, mihi ne timuisse necessum
 Impulsus fiet, aut cursus metuisse uolucres
 Illius, ac lapsus faciles: nec protinus esse
 Usq; uelis bonus, & populi rumore teneri.
 Et fortasse malis aliqua est quoq; gratia: nonne
 Mella uides dulci perfusa liquentia succo?
 Nec stipata locis tamen omnibus ista recondunt
 Agricola: nec apes nostris examina ducunt
 Montibus, aut fauos uicino robore figunt.
 Grata rosis facies, uiolisq; aspectus odoris:
 Nonnunquam tamen & pueri mollesq; puellæ
 Fraga legunt, nigrisq; petunt uaccinia ramis.
 Deniq; nec semper, pretio quia carius, aurum
 Expeditur: non raro etiam sunt ferrea magno
 Vasa bono: calybemq; armis atq; æra requirunt.
 Præstat enim læsisse bonos, quam recta tueri.
 Quod ni tu facias: neq; consuetudine nostra,

D 2

Non

C O D R V S.

Non ope, non uotis, ueteri nec amore fruare.

Lu. Phædrius at meritum iam scandit culmen, & illū
Deicere, insano tentauerit improbus ausu.
Præcipuè in Scythiam cum pergat: ouesq; pecusq;
Omne agat, & pingui statuat sub fronde capellas:
Immergatq; greges fluuijs, & uellera denso
Sole lauet, grataq; aries recubarit in umbra.

Co. Lumbrice, nil unquam sapis: at tu plumbeus esto
Et stipes: quid enim conceptis fraudibus egi,
Quàm retinere uias, Scyticosq; inhibere recessus:
Ne sua Pleiscouijs armenta effundat in aruis
Phædrius, ac denso distendat uiscera pastu?

Lu. Id uerò qua tute uia perfeceris? illum
Namq; iter accinctū mox carpere rumor: et isthac
Nocte canes crebris feriunt latratibus auras:
Nunc abiisse reor, cursusq; urgere secundos.

Co. Imo age nequaquam discesserit ille, nec usq;
Promouisse pedes potis, aut traxisse molossos.
Hæc mihi iam dudum res est confecta: nec hoc se
Phædrius ingenio retineri sentit & arte.

Lu. At quid tantopere studio contendis & astu
Hos iuueni struxisse dolos, animoq; molesto
Barbara fers geticis hunc quærere montibus arua?

Co. Dicam equidem: Scythiæ dulci pinguedine campi

Luxu

ECLOGA IIII.

Luxuriant pastor: fluuijsq; patentibus omnes
 Perfusi, læta complent uligine ualles,
 Et fœcunda solo prolestant gramina riui.
 Pascua sunt hïc læta gregi querulisq; capellis,
 Mitia grana locis, & prata uirentia musco.
 Cur istuc igitur nostrum discedere nolim,
 Res manifesta. Equidem meliori protinus aruo
 Pasceret, & rigua pecudes in ualle locaret
 Securus, lætaq; induceret ocia uitæ.
 Põst Neogardiacò cum fonte reuersus in urbem
 Hanc nostram, densis armenta reduceret aruis
 Atq; solo stabulet patrio, camposq; priores
 Hïc repetat, ueteriq; pecus diffundat agello:
 Tum sordes equidem fuerint, quæ magna subinde
 Montibus in nostris mirari dona solemus.
 Ille boues secum pingues, taurosq; calenti
 Sumine distentos referet, nitidasq; capellas:
 Nostra sed hæc tenui, & macro subtegmine lucens
 Transmittent armenta: uelut dare punica flammæ
 Vulcano lucerna solet, cum accensa tenebras
 Discutit, & clauso profundit lumina cornu.
 Lumbrice, quid socijs patrio residentibus antro
 Consilij tandem ac animi tum rere futurum?
 Hæc mihi sunt igitur sic prospicienda, teneri

D 3

Phæa

CODRVS

Phædrius ut sterili nobiscum cespite possit,
 Et glomerare solo pecudes tenuiq; maloq;
 Glarea ubi, & macro flaccescant corpora pastu.
 Deniq; consilijs etiam tu iuueris : istud
 Profuerit siquidem nõ censu hunc crescere, pingues
 Nec lustrare boues, nec oues tondere nitentes.

Lu. Codre tibi nostros æquum est parere labores:
 Nam melius quæ recta uides, quodq; utile ruri
 Ac gregibus fuerit, prudenti pectore uersas.
 Et quanquam antiquo noster mihi iunctus ab usu
 Phædrius, officium meritò contendere possit:
 Hunc odisse tamen fas est, uinctumq; teneri
 Fortuna, & duris ætatem cladibus angit.
 Quod tu cunque iubes etenim fecisse necesse est.

Co. Ingenium laudo, pectusq; in nostra paratum
 Commoda: Sed teneras iam sol altissimus herbas
 Stringit, & in pecudes feruenti fulminat igne:
 Surgamus, fluuiioq; boues statuamus & agnos.

Ecloga

ECLOGA
 QVINTA,
 MYRMIX.

PIRAMVS. LYCIDAS.

Ly. **Q**uo tã mane pedes? an Pirame tendis in urbẽ?
 Tunẽ fidem nobis hesterna luce dedisti
 Lanigeras huc te pecudes, hirtasq; capellas
 Acturum, & nostris hausturum fontibus undas?
 Commendare soles etenim mea flumina, dulci
 Ante quidem cellant quòd grata liquore sitimq;
 Promptius extinguant: saniemq; ac tetra salubri
 Vlcera, purgatis subigant aspergine morbis.

Pi. Haud equidem inficias ueniam: sed rustica tute
 Scis Lycida, duris oppressa laboribus esse
 Fata: nec arbitrio decreta tripudia duci.
 Mens mihi certa fuit uestris hoc tempus in oris
 Exigere, & tecum ludentes uersibus horas
 Fallere: me siquidem donaras ante cicuta

MYRMIX.

Hac tenui : quanquam neq; murmure garrit inani
 Nec commissa fugit foecundi carminis arma.
 Nunc ea uersa uides : hesterno barbarus igne
 Miles adit, multa de nocte : iubetq; capellas
 Has domino, quod nec bene uertat, ferre Tyranno.
 Sed quo tu Lycida ? an nobiscum pergis in urbem
 Ingressusq; uias miseris sociere colonis ?

Ly. Commune est ô pastor iter, dum nostra sacello
 Hoc uia se bifido diffindat acumine: uerum
 Quid gemitus trahis & moestus suspiria ducis?

Pi. Multa quidem subeunt animū multisq; recursant
 Ordinibus curæ, misero dum pectore ductam
 Agricolis sortem, scelerataq; plura recordor,
 Nos quibus emungunt funestæ cladibus aulæ.
 Contrà autem cum te spectem sacrosq; labores,
 Intuearq; pedum, ueteris uestigia mundi :
 Vix equidē lachrymas cohibent mea lumina iustas.
 Nam uideo nostri quo dudum more parentes
 Hijs uixere locis : cum scilicet alma beatos
 Complexa est niuea Libertas fronte colonos.
 Agricolas etenim non uis ea dura subegit,
 Sed molli ductos studio parere iubebat
 Imperium, & facili flexit quoscunque labello.
 Annuus hîc census numero constabat & usu,

Nec

ECLOGA V.

Nec quid præterea domini exegere, nec agros
 Mulctabant, nullo discussos iure Tyranni,
 Tum sua Maiores soluebant uota Tonanti
 Et precibus duplicare manus, cœlumq; tueri:
 Quàm primum radijs etenim fax aurea Phœbi
 Collustrauit humum, fuditq; per æquora lucem,
 Diuorum lucos sacrataq; templa petebant,
 Supplicibusq; onerant complexi altaria donis:
 Mox ad opus uitæq; usus & aratra reuersi,
 Languida multorum diuini membra fouebant
 Mortales, faustisq; laboribus arua colebant.
 Hæc equidem priscais fœlix & uita beata
 Esse ferebatur: quæ uasta Tyrannidis arma
 Haud experta, fœcis proprijs cultuq; Deorum
 Lata fuit: cæsisq; epulata subinde iuuenis
 Pignora nutribant: patriam quæ libera sortem
 Legibus exciperent, & nomina longa referrent.
 Cuius te uideam cum solum penè relictum
 Fortunæ comitem, prostrataq; cladibus esse
 Cætera, nec ueteri pastores iure teneri:
 Multa quidem Lycida mentem perturbat imago,
 Seu Libertatis prisca, mundiq; prioris:
 Seu fati, quo nostra ruunt oppressa maligno,
 Seu uenturæ etiam sortis diri q; pericli

D S

Quo

MYRMIX

Quo meritas statuent cœlestia numina poenas
Vindiceq; oppressos, tam tristi è carcere, dextra
Eripiet Nemesis, finemq; laboribus addet.

Ly. Pirame, nec gemitus uocesq; ignoro, nec ipse
Diuersam mihi polliceor, mea tristia, sortem:
Et iam nescio quid nonnunq̄ ex ilice cornix
Garrula prædicit raucoq; immurmurat ore:
Certè equidem tenues è toto corpore plumas
Vellit, & audaci lacerat sua corpora morsu.
Omnia quapropter sic sunt mihi nostra secundo
Ingenio disposta, suisq; obuersa periclis:
Ut cum difficiles, tristissima tempora, casus
Permetuam, turbentq; futura negocia mentem:
Quæ meliora tamen uotisq; ac fletibus optem,
Deposcamq; deos fortunæ iura benignæ:
Quod, quacumq; forent, fatoq; premente sequatur,
Esse ferenda sciam: nec nostro murmure, diuum
Siue uoluntatem, seu flecti numina posse:
Aut fieri, ut gemitu miseris leuiora uideri
Fata queant, si pastores collisa dolore
Pectora conficiūt, lacrymisq; frequentibus augent.
Arbitrio fortuna rotam quapropter & orbem
Impellat licet, ac superum conturbet olympum,
Si fas esse sinant instuendi iura tonantis:

Haud

Py.

ECLOGA V.

Haud equidem fera securos oppresserit:istos
 iam dudum fluctus tempestatesq; uidemus.
 Deniq; nulla quidem cautos inopina proteruē
 Obruerint mala pastores:seu Maurus in ortum
 Tela ferat: siue Hesperijs minitetur agellis
 Casspia qui saeuo populus colit æquora ritu.
 Hesterna nam tute die uentura canebas
 Myrmicis quondam dictis excepta:futurum
 Ut gens nostra graui sub pondere lassa prematur
 Seruili uexata iugo:durosq; Tyrannos
 Sustineat, sacris defensa parentibus olim.

At partem tantum referebas: optima Taurus
 Interrupit,humum spargens & latius errans.
 Illa quidē haud graue sit,mihi cōmemorare rogātī
 Dum iuncti gradiamur: iter fortasse leuarit
 Colloquium,& rigidos narratio molliet artus.

Py. Rectē equidē ô Lycida, pectusq; animūq; futuros
 Obfirmas casus contra, durosq; labores:
 Quos oracla quidem uenturæ præscia sortis
 Ac sacri monitus,& rerum gnara uetustas,
 Fatidicæ quercus,lapidiq; inscripta, canebant.
 Illa igitur cum me iubeas memorare, molestē
 Haud equidem officium tulerim: sed dicta beati
 Myrmicis referam,& summa ceu cuspide tangam.

Quamuis

MYRMIX.

Quamuis ille etenim uarios recitare solebat
 Euentus populis, obscuraq; multa tenebat
 Antiquis immersa notis, uarioq; relatu
 Explorata: equidem praesentis tempora belli
 Limite distinxit, mutataq; regna secundis
 Articulis partitus: in haec quoq; fixit ocellos
 Crimina, quae patrias iam debachantur in urbes:
 Singula nequaquam tamẽ ordine persequar: istud
 Et fortasse foret longum nimis: & tibi curae
 Hos tantum Lycida magnos nouisse labores
 Vinculaq; dura, quibus tanti monumenta doloris,
 Agricolis statuit superi sententia mundi.

Ergo ubi iam Corydon subtristi uoce rogasset,
 Fatidicos ueterum calamos densasq; lituris
 Annales Myrmix, oraclaq; prisca referret:
 Ille equidem tali, non auersatus amicum,
 Protinus exorsam decurrit pectine telam.

Quamq; arcana sient ueteris mihi plurima mū-
 Cognita, pastores: teneamq; relata priori (di
 Multa quidem seculo: quod me uel longa Senectus
 Vel rerum series, & agris data copia nostris
 Duxerit hos circum campos: portusq; marinos
 Transierim, & uario lustrarim plurima cursu:
 Haud tamẽ ulla magis memori mihi condita mente

Fixa

ECLOGA V.

Fixa manent, animis uè frequētius acta recurrunt:
 Quā quæ tu Corydon, stupefactus corda, rogabas.
 Has igitur rerum sortes, & arata figuris
 Insolitis monumenta: animo cum maxima nostro
 Querere cura foret: ductus sermone parentum
 Ac fama (nostro constans quæ personat orbe,
 Esse aliquid saxi & dura in rupe priori
 Digestum seculo: uatumq; expressa stupendis
 Carmina spiritibus: qui nostra pericula multo
 Prospexere prius, quàm nos expleta dolemus
 Omnia, fatidicis quæ prodita uersibus extant)
 Ingressiq; uias, celebres tentauimus urbes,
 Structaq; magnificis loca regia sumptibus, arces.
 Sed quæ sita meo, Diuum secreta labori,
 Nec poterant arces spectanda locare, nec urbes:
 Donec responso tandem mea pectora quidam
 Firmavit senior, tremulus maris accola nostri:
 Nestoreos qui penè quidem iam uixerat annos,
 Cornicisq; æuo cura certabat inani:
 Multa equidem cui nota forent, quæ sparsa relatu
 Multiplici, ueterum referebant gesta parentum.
 Hic me sollicitum uarioq; errare recursu
 Ut uidet, & longo Mæandrum uertere flexu:
 Thesea præstabat, monitusq; iniecit eunti.

Ma

MYRMIX

Magna Deum Myrmix oracula quæris, & isto
 Fine diu, uarij circum loca nominis erras
 Fessus, & haud aliquo perdis tua tempora fructus:
 Desine splendori superos committere. cælo
 Iupiter elapsus, ueteris quod fabula mundi
 Trita refert, postes nunquid petiisse superbos
 Dicitur, & celsa latuisse benignus in aula?
 Haud equidem: licet ille domos petiisset & aulas
 Mille domos clausere seræ tectumq; negarunt:
 Mille etiam struxere dolos, sataguntq; Tonantem
 Fallere, & astuto cælum deludere risu.
 Propterea quidam hospitioq; domoq; carentes
 Rursus egent: pulsiq; colunt in saltibus æuum,
 Haud raro auditi patrias ululare per urbes.
 At pia Baucis anus, coniunctaq; corda, Philemon
 Vicinis actum sannisq; & fraude Tonantem
 Excipiunt, promptoq; fouent conamine Diuos,
 Virtutis comites, & uera laude beati.
 Ciuica non igitur tentes fastigia: nec tu
 Exquiras stolidis responsa latentia tectis.
 Rus pete, & Agricolis studio coniungere: rura
 Quod petis, æqua dabunt, finemq; laboribus addēt.
 Utq; minus fiet errandum mea pectora dicta
 Conde tuo, ac animis aduerte monentibus aures.

Quam

ECLOGA V.

Quā tibi mōstrarint, Viridem cognomine uallē
 Fata peragranti: totis ubi candida pennis
 Exposuit ramo nidos, habitātq; sub umbris
 Pica loquax, uariosq; sonos strepitusq; secunda
 Garrulitate iacit, uacuóq; cacumine regnat:
 Hic equidem Myrmix, longo quæsitā labore
 Inuenies: cupidusq; tuis cumulabere uotis.
 Dixerat ille, manúq; uelut lacrymantia tersit
 Lumina: tum causas gemitus pressiq; doloris,
 Cum calor exciret mentem, quæsisse: reclinat
 Hispida colla thoro: nec dicta moratus, abito
 Dixit, & ò nostræ Myrmix spes magna senectæ
 Quæ monumenta ferent tanto tibi cognita Marte
 Excerptas collecta, notisq; fidelibus hauri:
 Hucq; refer, si fortè oculis mihi cernere fas sit,
 Occultata diu magni decreta Tonantis,
 Hanc prius excutiam quàm molem corporis, et nos
 Criminis haud diri mens conscia iungat olympo.
 Hinc mihi succreuit studiumq; & iusta uoluntas
 Omnia scrutandi patriæ loca, rura lacusq;
 Ac campos: si fortè aliqua mihi parte uirentes
 Fata darent, niueaq; habitatas alite ualles.

Est locus eximio naturæ clarus honore,
 Gramine uestitum prodens: ubi flexilis alto

Flis.

MYRMIX.

Flumine subiectas illabitur æquoris undas
 Gudijs, & fluctu piscosas uoluit arenas:
 Nobilis, & fundo diues, radijsq; benigni
 Solis, & acclui confertus tegmina monte:
 Quo nullus cælo melior pratissæ secundis,
 Cimbrica quàm latè boreã prospectat & Austrũ
 Chersonesus, & hesperia lauat æquora ripa,
 Aut premit Eoo ditissima littora fluctu:
 Vallis amœna, suisq; haud indiga rebus:at omnem
 Copia diues alit præpingui uligine campum.
 Cui neq; deliciae Graijs pulcerrima Tempe,
 Iuncta nec Ausonijs certarint mœnia Baijs.
 Hanc ubi confecto diuisa per æquora cursu
 Transieram: Viridi dictam cognomine uallem
 Perdidici, nomenq; uetus noua fama coronat.
 Ingredior, tacitusq; pedem ac uestigia figo,
 Et simul. O nostri ductorq; autorq; laboris
 Phœbe pater: celsa qui nos tuearis ab arce
 Et gregibus mites præstas sitientibus undas:
 Hoc mihi perficias uotumq; uiamq; precanti,
 Atq; iter æthereo susceptum numine firmes.
 Vix ea finieram: paribus se sustulit alis
 In sublime procul uolucris: cui garrula lingua
 Caudaq; subsaliens: strepitus imitantia nostros

Guta

ECLOGA V.

Guttura, & exactum duplicato uellere corpus
 Dùm tua fumosis circum uolat atria testis.
 Hic tota pluma candens, niueoq; colore
 Conspicua: excelsum dum scandit in aëra, rursus
 Precipiti nidum lapsu petit, idq; rotato
 Ter similis repetit, sinuatq; uolumina gyro,
 Et tandem arborea subsidens fronde quieuit.
 Ut uidi: mentem serijt mihi protinus illa
 Dictorum senis, ac animum perculsit imago:
 Hæc est sacra meis coniuncta laboribus ales
 Et requies curis supremaq; semita nostris.
 Salue Pica dijs gratissima: seu tibi cœlum
 Scire futura dedit: seu te custode beatos
 Seruarunt monitus. seu tu mihi pectore firmes
 Commonstresq; uiam, curasq; animumq; serenes:
 Labere propitio commissa per arua uolatu,
 Et ueteres læto foueas subtegmine nidos.
 Iamq; iter expleram, media cum ualle supinum
 Aspexi saxum, uasto quod pondere latè
 Prominet, & uiridi desertum in cespite regnat:
 Saxum ingens, crudum, nodisq; immane rigensq;
 Sed latere obuerso tersum: uelut æquora uentis
 Haud tumidis cõstrata silent, dantq; humida mollè
 Planitiem, ac leni compefcunt murmura ponto:

E

Incli-

M Y R M I X

Inclinata quidem quod summa cacumina uisum est
 Submisisse solo, tacitamq; urgere ruinam.
 Quantus in Aethneo consedit culmine Cyclops
 Dilaceratq; genas & cecos lumina uultus,
 Subnixus cubito, aut lentam complexus oliuam:
 Sic sese in dextram latus inclinarat, & ipso
 Penè quidem impulso lentescit corpore rupes.
 Hoc iuxta ignotis excreuit fructibus arbos,
 Ut ramos orno similis, sic cortice celsam
 Procero tiliam, folijsq; tremantibus æquans:
 Quam uarijs multi titulis, uarioq; comatam
 Nomine multarunt, & ineptis uocibus urgent.
 Hac equidem uolucris fatalis in arbore nidum
 Fixerat: & latè circum dominata, repertam
 Garrula compleuit, subiectaq; pascua uallem.
 Ergo ubi me celeri uenientem lumine uidit
 Instrepitat ramis, & agit clamoribus auras:
 Seu fatis plaudat, seu tempora sera perosa
 Præsago referat uenturas murmure sortes.
 Intrepidus subij quo me meus ardor agebat,
 Tentauiq; locum, saxumq; aspectibus hausi:
 Et primo, uix ulla quidem uestigia Musis
 Vidimus, ac nullos prodebat linea ductus.
 Vsq; adeò nebulae, uenti pluuiaq; cadentes
 Obliterare

ECLOGA V.

Obliterare, etiam tam duro è robore possunt.
 Omnia muscus habet latè loca: sæua uetustas
 » Quid non perdideris, silices cum tempora uellāt?
 Ergo ubi deterfas subrasit dextera sordes,
 Et ueteres medio patuerunt ordine sulci:
 Tum uerò manifesta fides: quid numina diuum
 Cœlitibusq; sacri, iunctissima pectora uates
 In nostros cecinere dies, priscoq; relatu
 Euenient sero non uana pericula mundo.
 Gentibus Ismarijs, latioq; ego gratulor orbi,
 Gratulor & terræ, si quæ longissima nostras
 Ignorat clades, miserisq; penatibus absit.
 Hinc mihi pastores, secli sunt multa prioris
 Cognita, quæ nostros latuerunt pressa parentes.
 Et uentura etiam nonnunquam fata solemus
 Sarta Deo, recitare uiris: quos cura futuri
 Detinet, & uario contristat pectora morsu.
 Sic etenim securi, omnem superare ferendo
 Fortunam assuescent: si, quæ tolerare necesse est,
 Et prædicta dijs & cœlo condita norint.

Sed mihi nulla quidem tacitam sententia mentē
 Crebrius exstimulat, nec fortius ulla resedit
 Hijs animis quàm quæ agricolis uentura canebat
 Omnia dura bonis, explendaq; tempora luctu.

E 2

Namq;

M Y R M I X

Namq; inter, saxo quæ multa inscripta futuris
 Omina temporibus, decretâq; fata, notarant:
 Hæc etiam conspecta, oculis quæ tristia siccis
 Nemo leget, duro rigeant nisi pectora saxo.

Dira sacerdotes ubi sors & iniqua beatos,
 Fecerit Agricolas:eadem cum rursus agrorum
 Cultores, dominis statuat petulantibus omnem
 Contemptus nasiq; leuis, risusq; petulci
 Materiem:uiridi quod saxum in ualle secundus
 Rumor erat liquido sacrasse cacumina cœlo,
 Incubuisse solo terramq; petisse uidebis,
 Hostibus euersum diræq; Tyrannidis armis.

Vidimus ô pueri, digestâq; carmina nostris
 Hausimus hijs oculis signatâq; carmina saxo.
 Et uidisse sciunt pastorum turba, frequensq;
 Hortor:ut & spectent seri præfagia mundi
 Prudentes,ueteriq; ferant hæc sæcula dicto.
 Deniq; peruigiles impulsa cacumina seruent
 Casuri lapidis:Neq; enim protracta ruinam
 Distulerint : ast hæc etiam sunt tempora nostros
 Quæ permensa dies fusam tellure uidebunt:
 Pronum etenim caput inclinat,lapsumq; minatur.

Hæc sunt ô Lycida,quæ tum pastoribus antro
 Ipse quidem nostro cecinit præfagia Myrmix:

Mouit

ECLOGA V.

Mouit & hoc etiam, neq; enim celauero, pectus:
 Ut quascunq; sciam studioq; animoq; ferendas
 Esse uices facili superandaq; dura ferendo.
 Nam placeant cum seua dijs, quid sparsa ueneno
 Murmura profuerint? num cœlica iussa Tonantis
 Infringet cinis & uinclo constringat inani?

Interea sed iter nostrum consecimus: hinc tu
 Ingressus uenerere Deos, supplexq; Tonantem
 Mollibus armentis quæ prata salubria poscas:
 Liber adhuc nostros inter foelixq; colonos.
 Nos uerò domini pulsabimus alta potentis
 Atria, & excelsas nequicquam uellimus aures.
 Sic prædicta quidem miseros oracula damnant
 Agricolas: fatóq; domos populantur & arua.
 Haud aliud Dominis siquidem nos rustica turba
 Nunc sumus, euerso postquam gemit area saxo:
 Quam firmata dijs, stolidi ludibria uulgi.
 Utq; ferire solent timidæ concussa uolucres
 Retia, & incautis gelidam subuoluere mortem:
 Sic nos oppressi fatis, dura omnia mæsti
 Cogimur, inductis perferre laboribus æuo.
Ly. Pyrame tranquillo uitæ decreta feramus
 Pectore supplicia, & supero cedamus olympo.
 Forsitan & tempus ueniet, quo seua Tyrannis

DAPHNIS

*Ipsa suas populetur opes, animiq; cruenti
Flagitiosa luet concusso iurgia mundo.*

ECLOGA

SEXTA,

DAPHNIS,

VIRTUTVM AC PIE-

*TATIS IMPERIIQVE FOELICIS
CHRISTIANI III. sanctis-*

*simi Danorum Regis, testimo-
nium continens.*

MOPSVS, CORYDON.

P*astorum luctus, Corydonis & anxia Mopsi
Carmina, plorantes quos est complexa beato
Delia prospectu, gemitusq; ferebat ad aures
Alta meas, sero cum lumine Cynthius orbem
Falleret, & magno radios subduceret igni.
Pastorum gemitus, acriq; expressa dolore
Fusaq; subtristi referamus carmina uultu.*

Phoebe

ECLOGA VI.

Phœbe pater, gelidi quōdā qui in mōtibus Hæmī
 Pastor agens pecudes, telluris obire malignos
 Consuesti tumulos, interq; salicta rubosq;
 Florentes querulo meditari pectore Versus,
 Adsis, & mœsti tenues rege Vatis habenas:
 Plectraq; lugubri iam pridem territa fato,
 In numeros rursus solitasq; reduxeris auras,
 Consuetumq; animis trepidantibus adde uigorem.
 Pressa rigent mihi Gorgoneo stupefacta cruore
 Pectora, & ostensæ trepidant fera tela Medusæ.
 Has equidem nebulas iniecta q; frigora menti
 Soluis, & Aonio discussa calore serenas.
 Haud omnes, quæ læta iuuant: fortasse mereri
 Hæc etiam possunt aliquam data tristia laudem.
 Euersas referunt fraterno uulnere Thebas,
 Et Troiam cecidisse manu, gladioq; cruento:
 Haud tamen è medio populi sermone remota est
 Thebais, & sacram Vates Aeneida uoluunt.
 Quare nulla magis, nostris certata legantur
 Scripta deis: sacrum quàm quæ sibi pagina nomen
 Daphnidis inscripsit, dubio quem iure solutum
 Iuppiter astrifero, rectis pater, intulit orbi.

Ergo ubi crudeli pastores funere Daphnim
 Extinctum sensere, equidem licet omnia nocte

DAPHNIS

Mersa forent, superoq; excesserat altus olympo
 Delphicus, & uacuo regnaret Cynthia mundo:
 Conuenere tamen, medioq; alterna uolutant
 Carmina singultu, subterq; uirentia musco
 Robora confidunt: foribus quæ iuncta sinistris
 Luce solent densas protendere frondibus umbras.
 Stabat & aduerso tilia contermina laurus
 Cesspite: quæ ramis complexa uirentibus auras
 Incubuit tecto: iuxtaq; recincta cupressus
 Ferales misero circumdedit omine postes.
 Iamq; aliquam coeli facies, haud nescia, partē
 Flexerat, et rutilos Eoo aduexerat ignes,
 Claraq; per segnes radiabant sidera terras:
 Cum simul exortus, gladioq; accinctus Orion
 Et ferus aspectu: tum humero truculentus utroq;
 Constitit Oceanum contra, pedibusq; iacentem
 Proculcans leporem, uibrato protinus ense
 Fulminat, & lato uestigia spargit in orbe.
 Hic Corydon: neq; enim superi uastissima coeli
 Regna ignorabat, constratauē nubibus astra,
 Suspiciens: Quid Mopse solo miremur & orbe
 Bella geri nostro, subitisq; tumultibus acta
 Plurima conficiet scelerati culmina mundi?
 Cum coelo pugnae spectentur, & arma sereno
 Vibratas

ECLOGA VI.

Vibratas agitare faces: gladijsq; fatigent
 Æthera, quæ uario consurgunt corpora motu.
 Aut hic flagitij quantum nymbosus Orion
 Designat malus, oppresso dum uiribus altis
 Turpiter insultat lepori: pedibusq; minores
 Calcat, & audaci dilatat crimina facto?
 At si pædophagum (et Saturnum monstrat olympi
 Consedisse iugis: celso qua uertice Taurus
 Pleiadas gestat, Phryxæaq; uellera lambit)
 Infectosq; odio uultus, crimesq; timendos
 Stringeret, & nocuos inhiberet amicior ignes:
 Tum mihi uel fortis uenator & aureus esset,
 Vel dignus cœlo princeps: qui lata teneret
 Iunctaq; regna dijs: huic quod sua cura proteruos
 Euertisse foret, magnosq; domare Tyrannos.
 Nunc minimas terrere feras, haud ampla putetur
 Gloria, nec claris ea laudibus acta redundant.
 Sunt ibi Serpentes: sunt Phorsidos ora Medusæ,
 Sunt clypei, Alcidaq; manus, septemq; triones,
 Vicinaq; polo iunctisq; draconibus Ursa:
 Has peteret. Sed nec facile est obsistere sæuis
 Hostibus, & prompta superantur clade minores.

Mo. Desine coelestes rigidis incessere dictis
 Aethereumq; sui genus insimulare furoris.

DAPHNIS

Omnia sidereo pacatis legibus orbi
 Astra meant: uetere dij suboririer istis
 Iurgia dira locis, pugnamue laceffere facto.
 Hæc tibi nostra feret tellus exempla: cruento
 Mortales inter diduci uulnere sortem,
 Fataq; non grato miseris certamine uolui.
 » Inualidis statuunt sceleratas fortia leges,
 » Chaoniasq; premunt Aquilæ decreta columbas.
 At securus agit nulla formidine Pardus,
 Arbitrioq; citi confirmant iura Leones.
 Nec tamen inficias ueniam, si lumina, falcem
 Pædophagi diram, siue hic uiolentus Orion,
 Siue alius cœlo quicumq; potentior omnes
 Terret, & in nostrum iaculatur fulmina mundū:
 Telâq; funestis intincta doloribus alto
 Vertisset comprehensa polo, manicisq; teneret:
 Forsitan ah Daphni, ah non intercepta fuissent
 Hæc tibi secla bono: nec acerba morte iaceres
 Victus, & ingenti multares clade colonos.
 Confecto sed enim nunc cassum lumine plorant
 Aones: & querulo testantur sidera luctu.
 Co. Orpheus ut cythara, & fidibus traxisse sonoris
Dicitur Hæmonias nodosaq; robora quercus,
Et rigidas mouisse feras cantuq; lyrâq;:

Sic

ECLOGA VI.

Sic meus ingrato sublatus funere Daphnis
 Cuncta trahit: seu quis metuendo Gorgona uultu
 Aequet, & effreni stygias tonet ore sorores:
 Seu medias inter sylvas, nemorumq; recessus
 Degat, & ambito lassat sua corpora luco.
 Deniq; nec genus humanum, nec bruta feraq;
 Aut raptō Tygris longē saeuissima partu,
 Lugubres tenuere modos: sed mersa dolore
 Protinus ingenti, stupefactaq; pectora uersant.
 Daphnis enim nostras, supera dū uescitur aura
 Curauit pecudes, & rura benignus amauit:
 Nunc ergo extinctum non tantum nobile quercus
 Robur, & elata frondens propagine Vitis
 Populumuē nemus, folijsuē fluentibus orni,
 Castaneæ molles, signatāq; funere Laurus
 Deflet, & ingentes attollit in æthera luctus:
 Verum etiam ferulae lenes, humilesq; myricæ,
 Phyllis, & exacta surgens Paliurus acantho,
 Ac rubus, arboreamq; inter densissima prolem
 Rhamnus, & Ausonijs agitata paludibus Agnos,
 Luctiferos produnt sonitus, aurasq; dolore
 Multiplici feriunt, aduersaq; tempora damnant.
 Deniq; quāmetuo ne solis stirpibus istud
 Venerit exitium: fortassē ea uulnera fruges

Vnā

DAPHNIS

Vnà etiam tangent, segetumq; in fata mimentur.
Mo. Incensæ quantus prorupit ad æthera Troiæ
 Clamor: ut euerso trepidarunt culmina regno,
 Inq; domos domus acta cadit, tectoq; relapso
 Instabant similem properantia tecta ruinam:
 Tantus & extincto superum percellit Olympum
 Daphnide ploratus, lachrymasq; in sidera iactat.
 » Daphnis amor populi, et nostri decus omne laboris
 Parcarum sæua traiectus arundine, mæsto
 Funere supremos orbi conclusit honores.
 Eheu crudeles nulloq; piamine fractas
 Immitesq; deas, calatho quæ fila coloq;
 Tenditis, & cæco producta exscinditis ense:
 Ritene Parcarum nomen gessisse malignas
 Crediderim: nulli cum parcere dextera norit
 Vestra, nec audaces quisquam deluserit ignes?
 Omnia propulso rapitis ceu turbine: molli
 Indulgere ioco uolupte est, dum tincta ueneno
 Coniicitis tristi miseris uenabula iactu:
 Idq; occultò etiam, ne scilicet ante, futuras
 Prospiciat clades hominum genus, actaq; cauto
 Deludat gyro coniectaq; tela retardet.
 Vtq; luant meritas alij, quas crimine diras
 Assolet ingenti uulgus sibi condere pœnas

Contem=

ECLOGA VI.

Contemptuq; Deum:coelo dum prona repugnat
 Et sua sidereum contra ferat arma Tonantem:
 Quid meus hic tandē poterat cōmittere Daphnis:
 Compensum insidijs,ut acerbo uulnere Clotho
 Conficeret, medioq; secaret stamina cursu,
 Et sua funesto contenderet ore uenena?
 Cum patria pietate Deos,coelumq; Iouemq;
 Iusticiamq; Deam coleret, Virtutis alumnus,
 Et cinctam gemino retineret limine Pacem.
 Heu nimis imperio duras,herebiq; parentis
 Inuisam sobolem,ac noctis scelerata proteruæ
 Pignora:quis tanto Cocyti è faucibus actas
 Armauit iaculo cæcaq; Tyrannide fudit?
 Si nequit expleri supero sine sanguine,Ditis
 Regia depressi:Tristes rapuisse licebit
 Humani generis laruas,Asinosq; luposq;
 Immundosq; sues,metuendos ungue Leones,
 Indomitosq; boues, & agentes bella Caballos,
 Monstraq; plura solo circum gradientia nostro:
 Sublimesq; aquilas etiam,plumasq; superbi
 Vulturis,Accipitresq; feros,miluumq; rapacem,
 Et curuos auido flagrantes pectore Gryphas,
 Gryphas hyperboreo studium quibus acrius orbe
 Insidijs aurum & congesta laboribus æra

Eruere

DAPHNIS.

Eruere, & uitam raptu sacrare metallis.
 Aut diis inuisos & humo populisq; Tyrannos
 Funere submotos tristi transmitteret undis,
 Qua lacera multo iam pondere corpora cymba
 Prouehit, & longis importat nauita ripis:
 Excipit aduectos ultróq; in regna remittit
 Cerberus, & nullis tenebras latratibus urget.
 Deniq; tuta foret probitas, Stygiamq; paludem
 Sperneret, & nullo pietas superata furore
 Vel medium infernis ac morti porrigat unguem.
 Tum stragem sæui faceret uiolentia Ditis
 Spectandosq; daret cumulos, ubi mixta iacerent
 Corpora fusa solo, facibusq; extincta sinistris
 Plurima turba feras inter uolucresq; luposq;
 Atq; canes, interq; boues interq; Leones.
 Interea tutis habitaret in ædibus alta
 Virtus, & nullo pietas premeretur ab hoste.
 Nunc contrà cum res fieri manifesta, diesq;
 Infœlix probet, & nullo discrimine sterni
 Iniustos iustosq; uiros, tetroscq; bonosq;:
 Accusant meritò parcarum iura coloni,
 Tristiâq; in superos effundunt pectora Diuos.
 Quamq; nec solis luctus pastoribus iste
 Corda ferit, Cygnos etiam mitésq; palumbos
Hausit

ECLOGA VI.

Hausit, & oppletis auaritia fletibus urget.
 Scis Corydon, strepitu quanto Philomela solebat
 Hos inter ramos, atq; hæc uiridaria circum,
 Fallere luctantes atra caligine noctes:
 Scis merulam sturniq; genus lætasq; cicadas
 Exiguasq; alias pulcherrima dona, uolucres,
 Alternare sonos: atq; arbuta nostra recenti
 Intertexta rubo conclusaq; sepe, uolatu
 Multiplici transire, uagoq; salire recursu,
 Hæc tamen aut fugisse loca, aut compressa dolore
 Sub pennis luctum testantibus abdere rostra.
 Hybernas sedenim ne tu mihi protinus auras
 Obiecisse uelis, atq; anni tempus, & ipsas
 Naturæ leges infusaq; semina rebus:
 Est etiam pastor, non explorata latentis
 Semita naturæ quædam, quam nulla sagaci
 Ingenio uis nosse queat: licet omnibus instet
 Articulis hæc cura, animumquæ extendat & artes.
 Quis Marium & duros fato conflagere Cimbros
 Aut neget, & temerè tantas concurrere gentes:
 Aut satis alitibus uenturæ conscia cædis
 Pectora uulturibus præsagaq; lumina, dictis
 Explicet? Ausonidū namq; agmina cauta uolucres
 Præcessisse ferūt, auidoq; cadauera morsu

Signatis

DAPHNIS

Signatis petiſſe locis, prædamq; morari.
 Deniq; quo patrios perculſa Ciconia nidos
 Extulit ingenio: cum Aquileia pulcra Tyrannis
 Diripienda foret: caderentq; ſub hoſtibus arces
 Romulæ, & diros Latium ſentiſceret ignes?
 Sunt igitur conſerta Deo ſecreta feracis
 Quædam nature, nullis quæ industria ſignis
 Indagare potis: ſupero ſed cognita mundo
 Expediunt tacitis proprios uirtutibus actus.
 Attamen haud alio rerum magis ordine poſſunt
 Hæc deprenſa dari, neq; condita clarius extant:
 Quàm uolucrum ſtudijs, & amena lege canendi.
 Hinc etiam paſtor fortasſè ſilentia noſtræ
 Et luëtus teſtantur aues, ſubterq; recuruos
 Arboris effuſæ ramos, ſæpeſq; quieſcunt,
 Ac unâ noſtri caſum indignantur amici.
 Sed quid ego hæc paruis accepta uolucris addam
 Vulnera, & inuiſum pergam renouare dolorem:
 An gemere aërea deinceps ceſſabit ab ulmo
 Turtur, & extincto longum fleuiſſe marito?
 Haud facile eſt dubios medio concludere luëtum
 Euentus: fortasſè aliquis læto omnia fine
 Vertet acerba Deus, ueteriq; in ſede locabit.
 At Iouis æternum genus & ſuper omnia dulces
Muſe

ECLOGA VI.

Muse, quæ sacrum pandunt Heliconæ Camœnæ
 Fons ubi Pierio circum fluit arua liquore,
 Bellerophontei uirtus pedis Hippocrene,
 Fusius & gemitu luctus testantur, & æquo
 Sidera ploratu, terrasq; salumq; fatigant:
 Et submota suis etiam loca questibus implent.
 Vulnere nã languent tanto, steriliq; gementem
 Suspendunt Cytharam pulsataq; Barbita, sorbo.
 Aonidas siquidem Daphnis coluisse sorores
 Fertur, & hoc nulli studio uixisse secundus.
 Qui quæ uel Latij populis, uel more uetusto
 Argolicis descripta forent præloq; dicata
 Legerat, aut saltem digesta locarat in arce
 Illustri: seros ubi fas est sceptrâ Nepotes
 Ferre manu, & sacris solatia uatibus esse.

Sed neq; sola gemit iam cassum luce Thalia:
 Aequora fleuerunt etiam mihi Balthica Daphnina
 Et retrò ueteres retulerunt flumina cursus,
 Gudius, & fundo subflauis Lymicus undis:
 Quin Lyrin sensisse ferunt Rhodanumq; dolores
 Danubiosque deos, mixtumq; coloribus Albim
 Ac Rhenū, celebremq; Tagum Viadrumq; ruentē.
 Hos etenim fluuios & littora iuncta colebat
 Integer, ac sancto retinebat fœdere gentes.

F

HUNG

DAPHNIS

Hunc ergo extinctum merito ploremus, et altos
Testemur lacrymis facientia uulnera luctus.

Mo. Tale tuum carmen nobis ô Mopses salutis
Quale inopi uotis ac spe comitante potiri.
Impulsus equidem fortunæ ac iura nouercæ
Sensimus ô pastor: Sed enim quia tristia nemo
Vincula fatorum completæ ué fila retardat,
Fortiter assuescas subitos contemnere casus
Et tua dura pati: quorum cum maxima Diuis
Cura, queunt nostra nunq̄ superari arte.
Et quia iam licûi fatalis tela peregit
Daphnis, anhelanti resolutus corpora somno,
Cedamus superis: et turbæ iuncta uoluntas
Nostra sit æthereæ: ne quid petulantibus auræ
Haud segnes rapiant, mœsto quod gutture sparsum
Oppugnet cœlos, ac bella mimetur olympo.
Quin meritis potius cumulemus funera uotis,
Sublatumq̄; solo Daphnim referamus in astra
Sublimesq̄; domos, nitidiq̄; palatia cœli:
Celsus ubi magno sacratus corda Tonanti,
Sub pedibus terras transmissaq̄; regna Nepoti
Cernet, et exemptas è carcere liberet urbes.

Ergo mihi quacunq̄; uagas perlabitur undas
Oceanî Nereus, luctantia flamina uentis

Sistas

ECLOGA VI.

Sistat & equato constrauerit æquora ponto:
 Monstraq; terruerit latos urgentia fluctus,
 Delphinosq; uagos, turpesq; sub inguine Phocas
 Et Fibros dulces, & amantes flumina Lustras
 Cetorumq; genus, refluoq; natantia Nilo
 Corpora, et Hippotamũ, spirisq; tremētibus anguēs
 Omnibus è celso taciturna silentia curru
 Imperet, & lituo circum domet æquora Triton:
 Consciscatq; Deos effusaq; numina ripis,
 Fluctigenũq; manus, & amantes littora Nymphas:
 Protinus ut socio Neptuni ad limina Regis
 Agmine concurrant, tacitisq; ita postibus adstent
 Arrecti, facilesq; dii, pulcerrima turba.

Inde aliquis simili terram mihi fronte serenet
 Iuppiter, & blando permulceat omnia uultu:
 Excussasque polo nebulas fuget: eximat umbris
 Corpora, & undantes dispellat ab æthere nimbos:
 Irradietq; orbi nitidis fax aurea stellis,
 Astraq; nec fusca cœlum caligine mergat.
 Non mihi saltantes tenui quod luce capellas
 Obijciat numen, cœlouè tonitrua spargat:
 Nec tedis uacuum rutilantibus aëra turbet,
 Fulminibusuè trahat metuendos frugibus ignes,
 Et prodatur subito dirum splendore Cometen:

DAPHNIS

Sed sua pacato gradientur sidera motu,
 Atq; serenatis collustrent uultibus orbem.
 Postremò iunctis stupefactà cubilibus, alto
 Sylvarum tractu, patrijs uelut abdita tectis
 Procumbant, solitosq; premant animalia gressus.
 Haud lupus insidijs, nec ui Leo pugnet in Vros.
 Incautas ué feras lacerent, leporesq; capellasque,
 Aut timidos Damas, aut molles carnibus agnos.
 Omnia proposito compescant praelia iussu
 Sylvanusq; senex, atq; his iam cognitus oris
 Pan Deus, & fauni celeres, atq; hispidathyrso
 Pectora succinctus molliq; ornatus acantho
 Fronte tenus, medijs Satyrus qui in saltibus errat
 Varus, & haud fesso metitur pascua cursu
 Hecq; eadem genus alituum pietasq; uolucres
 Cura premat, teneatq; alto reuerentiâ nido.
 Deniq; tranquillo consistant omnia uultu
 Corpora: siue globo circum uoluantur agræstis
 Seu liquidi tranare solent uastissima ponti
 Flumina, seu uentis impulsa fugacibus errant.
 Omnia concepto substricta pauore filescant
 Et uelut impositis submittant legibus iras.
 At dulces Musæ cythara fidibusq; canoris
 Altius ingement, interq; silentia sola

Voce

ECLOGA VI.

Voce sacra nostrum referant ad sidera Carmen.
 Quamuis magnus enim contundat pectora luctus,
 Et diuas turbent hæc tristia nostra Camœnas:
 Indulgere tamen fas est Heliconæ colenti,
 Paulatimq; novos studio succrescere uersus.
 Pastores etenim Daphnimq; canamus, & illum
 Si qua uia est meritis supero statuamus olympos.
 Et nunc Mopse prior, siquidem libet, incipe: nec te
 Aut gemitus magni, aut sperata pericula tardent.
Mo. Cana fides, Vestæq; foci, Pietasq; Deorum,
 Præcipua ò Corydō, decorarūt numina Daphnim.
 Ergo ubi nunc alti resident super ignea cœli
 Mœnia, sublimes diuis, non irrita dictis
 Turba, sed æternæ radio pulcerrima lucis:
 Fas equidem sacris posuisse cubilia tectis,
 Longa quibus iusti pastores secula uoluant.
 Curua ministerio facili Thaumantia proles
 Si poterat regnum & cœli loca uasta mereri:
 Si diuis, blandus ueheret quòd Ariona Delphin
 Successit: niteatq; polo, quòd littore Phryxum
 Acceptum tuto socia pereunte locarit
 Cornibus excelsis Aries, qua grandia Taurus
 Lumina, uicinis Hyadum regionibus implet:
 An Daphnim nullis dignentur honoribus, æqua?

DAPHNIS

Qui meritis diui referunt sua premia lance?
 Imo age, iam superos inter consedit, & orbem
 Hunc spectat nostrum subiectaque regna tuetur.
 Co. Quod pretium Gemmis, & amomo florea uirtus
 Sidera quod cælo, restuiq; quod æquoris undæ
 Piscis, & insigni uiridissima gramina campo:
 Gentibus hoc uixit nostris, qui Daphnis olimpo
 Nunc colitur, magnosque inter tenet æthera Diuos.
 Inuida fatorum series, parcisque molesta
 Crudelisq; manus uallataq; dextera morte,
 Delicias hominum lugubri, funere Daphnim
 Eripuit populis terrisque, & cladibus auxit
 Syluestres cytisos, habitatq; rura colonis.
 Ast quid seua odijs tandem promouit & ira
 Atropos, aut diræ Lachesis coniuncta sorori?
 An simul humanis exemptum legibus, orco
 Præcipitare potis, sacroq; immittere diras
 Ultrices animo uitamque resolvere Diti?
 Haud fas esse sinit magui Deus ætheris: et si
 Elysios miretur agros, manesque beatos
 Græcia, et huc celebres canat irrupisse Monarchas:
 Sed cælos habitare dedit, claroque morari
 Sidere: qua spacio uenturis Lactea Diuis
 Semita concessit, niueas ubi candidus alas

Pandit

ECLOGA VI.

Pādīt olor, Cepheoq; caput premit aētus ab austro
 Circulus, in geminas qui diuidit æthera partes
 Et mediā summo dispescit Apolline lucem,
 Cū uidet Eois mox tollere fluctibus ora
 Sidereos Cancros, ubi finitoris in undas
 Emergunt, contraq; freto cubuisse Booten:
 Numinis iste noui locus est, ea regia Daphnim
 Suscipit: hoc nostras solio prospētat in urbes.
 Salue uera Deūm soboles, uitæq; corona
 Cœlicolum: tua qua tibi cunquē sedilia uirtus
 Ponet, & æterno comitem dabit esse Tonanti.
 Labere nonnunq; pennis, atq; æthera tractu
 Scinde nouo, & patrium tua dextera sospitet orbē:
 Mæstaq; concipias pastorum uota precesque,
 Et tua non tardo poscantur numina fructu.
 Mortali poteras deuinctus carcere, curas
 Tollere mortales, & uerba precantia molli
 Excipere ingenio durosq; leuare labores:
 Nunc igitur fatis liber iunctusq; Tonanti,
 Nec potis humanos iterum sentire dolores,
 Quid facies? equidem toto prius æquore mundum
 Obruat, & ueteri mergat Deus omnia uultu,
 Quā tete nobis non credam uatibus esse
 Seu numen: propria seu te uirtute beatum

DAPHNIS

Venturos Musis Phœboq; sacrare Nepotes.
 Deniq; non alio te uirtus sine locauit
 Vicinum Cygno, stellisq; micantibus auxit.
 Quam prisca ut ferres dignam pietate Coronam
 Illustriq; loco stares: qui plectra Mineruæ
 Complexus, Phœbo Cygnisq; canentibus aures
 Præbueris faciles, & opus mercede probaris.

Plaudite Diuæ igitur, cœlo quibus alta potestas
 Condere sidereo carpentem premia Daphnim,
 Vester enim miles, dum uiueret ille, decusq;
 Dulce fuit: uestris letalia uulnera castris
 Hæc habet, & uestro luctas mucrone peregit.
 Hoc igitur rursus uos Iuppiter æquus honore
 Donat, ut extinctum referatis in æthera Daphnim:
 Sed retulisse reor, uestrisq; amplexibus altum
 Cernere foelices immensa per æthera diuos.

Ergo prior miseri penè unica gloria mundi,
 Præsidiumq; uiris & diis accepta secundis
IUSTITIA, adsistas spectati plurima Daphnidi,
 Atq; immortalis signatam luce Coronam
 Diuino capiti perq; ignea tempora condas:
 Bellorum memor ac cædis, qua dura furenti
 Spicula præripuit solersq; ac strenuus hosti,
 Qui tua conatus uastata Tyrannide regna

Præ

ECLOGA VI.

Præcipitiq; impulsa iugo conuellere, longas
 Agminis Ausonij turmas spirarat ab orco.
 Has equidem Daphnis fretus pietate Deoq;
 Expulit à laribus patrijs: & ouilia tuto
 Confirmata loco, tranquilla in pace locauit.
 Halcyones quo more, salum dum nulla fatigat
 Tempestas, hyemis medio suspendere nidos
 Et scopulos inter, partum celerare feruntur.
 Daphnidis hæc igitur studio sunt ocia nobis
 Halcyonumq; dies: uiuitq; hæc littora circum
 Iusticia, ac largos transmittit in æthera fructus.
 Cineta Deo, superumq; choris, & iuncta Tonanti.
 Proxima constanti iam fronte Modestia, lato
 Tecta pedes clauo, digitosq; uerenda quietos,
 Officijs conferto manus: accingere sacro
 Sacra ministerio, ac epulis data fercla secundis
 Ambrosiosq; cibos, semperq; uirentia cœli
 Munera, diuino ponas redolentia disco.
 Vt superabat enim frugali pectore luxum
 Scis Dea, scis sanctè mensisq; & uiribus usum.
 Tum PAX alma loco præptæ succedat alumna
 Nectarâq; infundat cyathis, & eburnea libet
 Pocula, & æterno carchesia flore coronet.
 Nam cum pace quidem nil dulcius esse uideret,

DAPHNIS

Hanc animo coluit prompto, uinclisque tenebat
Fortibus astrictam, ualidisque premebat habenis
Sobrius, & nulli temerè grauis: æquus in omnes
Arbiter euentus, semperque futura priori
Sedulitate, uelut digito monstrante secabat.

Postremò famulari etiam sacra pignora Regis
Aetherei decet, ac facili modulamine Musas,
Exhilarare Deos mensisque astare secundis:
Tum Cytharam sumpsisse manu, cantusque mouere
Sidereos inter ciues, diuos que beatos.

Principio ut nullis perfectum nexibus orbem
Condiderit Pater Altitonans, coelosque locarit
Astriferosque globos, liquidique uolumina regni
Ambitasque salo terras, uolucresque ferasque
Ac hominum genus, & uasto salientia ponto
Corpora: tum leuibus circumuolitantia uentis,
Surgentesq; solo diuerso cortice stirpes,
Seminaque arboribus non deficientia nostris:
Mox Solis Lunaque uias, tardosque planetas
Atque laboriferos expansa per æthera currus:
Hinc populos, curasque Deum, iurisque Triumphos
Et magnas patrijs florentes legibus urbes:
Postremo Ingenij cultus artesque beatas
Connubijque sacri pretium, semperque manentis
Circuina

ECLOGA VI.

Circuitus animi, & regni cœlestis honores:
 Musa canet, referat sonitus conuexa Tonantis
 Regia, & impresso geminabunt corpora motu:
 Audiet, & leto sese feret omine Daphnis,
 Dijq; Deaq; omnes, nostros quicunq; labores
 Fortunare solent, & condita rura tueri:
 Vota ministerio celeratâq; pectora fundant
 Assistantquē Ioui: magno qui magnus honore
 Et cumulat nostrū, et releuat formidine Daphnim.

Interea dum longa dies uentura Nepoti,
 Differat æthereo productum corpus olympo
 Sistere, & é gelida motum tellure beatis
 Iungere spiritibus: diuos ubi clara penates
 Regia sidereo retinet suspensa pyropo,
 Atq; dicata fouet cœlesti membra Tonanti,
 Daphnidis extincti florescat nomen: & inter
 Marcellos, Deciosquē graues, geminosquē bonosq;
 Scipiadas, claro meritis trahet ordine laudes:
 Primus Aristidi, & diuo comes ibit Arato,
 Phocioni, Paulis, & fortibus arma Metellis
 Publicolisquē: uiris quorum celeberrima longos
 Ipsa sibi statuisse dies clarosquē triumphos
 Ut poterat Virtus: ita nunc diffusa minores
 Suscitât, & sobolem stimulis ferientibus urget.

Deniq;

DAPHNIS

Deniq; nec seros moueat magis ulla Nepotes
 Gloria: sidereo quam splendens nomen in orbe
 Daphnidis, & priscos notum pietate per annos.
 Utq; solent faciem speculis ac ora tueri,
 Composito quicumq; comas ac tempora mulcent.
 Sic gens, indigetes inter uentura morantem
 Suspiciat diuos adamataq; numina, Daphnim.
 Quoq; hic more bonos coluit, quo iure Camoenas,
 Quo rectum studio supremis proximis annis
 Librauit prudens, rerumq; aspexit in usus:
 Deniq; qua pietate Deos complexus, olympum
 Intulit ingenio, ac spe sidera celsa tenebat,
 Quoq; animo misera confectos sorte beaur,
 Omnia contendant imitari facta Nepotes
 Et studio quæ recta, petant: quæ pulcra, sequantur.
 Rura colant: coluit prior ardua prædia Daphnis
 Longaq; defensis pastoribus ocia præstent.

Mo. Fœlices tali Corydon te uate colonos:
 Omnia diuino cui fas comprehendere uersu,
 Et canere extremo superanda pericula mundo.
 Tu cœlos Solisq; uias, Lunaq; labores
 Pleiadasq; Hyadasq; leues, uariosq; planetas
 Succinctamq; refers geminam serpentibus Arcton:
 Tu terre tractus, & agentes nubila uentos,
 Oceaniq;

ECLOGA VI.

Oceaniq; canis spumantes littore fluctus.
 Deniq; qui Reges etiam clarosq; Monarchas
 Et solitus gladio seuos memorare Tyrannos,
 Pastorum lusus certataq; dicta benigno
 Peruolitas plectro, confecta q; iurgia narras.
 Usq; adeo tibi foecundis compacta redundat
 Fistula carminibus, uariosq; subire labores
 Docta, nec ingenti lassatur pondere, nec se
 Subducit minimis, & agros fastidit amenos.
 Aut hic quali etiam subuectus in aethera cantu
 Daphnis olympiacos, coelestia tecta, penates
 Scandit, & aeterno rutilans caput intulit orbi:
 Conseditq; domos inter, qua plurimus altis
 Est meritis honor, ac sanctae reuerentia uitae?
 Quid? quod & exceptum, fama comitante, canendo
 Supremos clausisse dies, & proxima fatis
 Tempora plaudenti similem coelumq; petenti,
 Commisisse Deo: nec uersus inter & atrae
 Disruptos numeros resolutaq; uincula morti,
 Plus uenisse morae, quam si noua Clepsydra septem
 Stillarit tenui pertusa foramine guttas.
 Eia age, foelicem tali sub funere vitam,
 Optandamq; bonis nulla formidine Mortem.
 Hic nihil horribili percellit imagine: nullo

Pingit

DAPHNIS

Pingit acerba metu: seculi uelut acta prioris
 Damnaret, uitæ properantis ad ultima gestu.
 Ast qui, qua uitam Daphnis pietate peregit,
 Tempora propositis diuorum legibus auget,
 Haud aliter, q̄ Daphnis humū moriturus & orbē
 Incertosque dies & agentes fraude, relinquit.

Co. Rectè equidem ô pastor, socij meminisse uideris
 Illius, hæc quondam iunctus qui rura colebat
 Fœlix, & molli nobiscum uixit in aruo:
 Id Myrmix siquidem memorare solebat, & usu
 Compertum ueteri dixit: quibus acta fuisset
 Moribus, hijs etiam concludier ultima uitæ
 Tempora, nec finem diuerso stamine duci.
 Et mihi Romuleos inter recitare Tyrannos
 Nonnunquam Marium solitus: qui qualiter annos
 Egerat, & uario turbarat crimine mentem:
 Sic quoque liuenti sua secula mancipat orco,
 Et miserum frendens, uiuendi iura resoluit.
 At placida noster sopitus fata quiete
 Daphnis obit, nulliquè grauis, nulliquè timendus:
 Cœlica sed Diuum uelut ad consortia cœssit,
 Et dedit exactæ documenta salubria uitæ.

Mo. Ergo nec ille tuo fraudatus acumine uiuit
 Sidereos inter diuos, regnumque sub imis

Coma

ECLOGA VI.

Conspiciens pedibus, terrasque tuetur & alti
Iura freti, media nebulas in luce serenat
Aequoreosque graui compescit numine fluctus.
Nec maius sanè quicquam superiue diesue
Ingenijs poterant Vatum submittere, nec quo
Promptius illustri decurrat Pegasus aruo.

Dū Lybicas maculis sparsus terat anguis arenas
Taigetamque canes, & equos Epidaurus amarit,
Dumque niues ferat altus Atlas: dum sidera cœli
Voluat, & ardenti consistat Phœbus in orbe;
Semper honos, nomenque tuum, florensque manebit
Gloria, & argutos inter dispersa Poetas,
Aeternos merita ducat face Daphni Triumphos.

Sed sublapsa ruunt properatam sidera noctem,
Et summa rutilos attollit imagine uultus
Sirius, ac medio radios dispescit olympo,
Incumbitque solo decliui corpore Cetus,
Atque Arias pronas iam tinxit in aequore partes,
Cedamus nocti Corydon, tectumque petamus.

Co. Longa dies miseris, & egentibus omne molestum
Tempus: alunt tristes suggrundia nostra labores,
Postquam humiles habitare casas, & ferre luporum
Cogimur insidias tacitosque horrescere morsus.
Nocte cubant stabulis armenta, ubi pabula densos
Implerant

DAPHNIS

Implerant lento distinctos uimine clatros:
 Nocte meant stellæ, tacitis radiantia telis
 Corpora, & ut surgūt ita motibus acta recūbunt
 Rursus, & Oceano splendentia lumina mergunt.
 Nocte sedent sterili mites sub sepe uolucres
 Et querulum mœsto compescunt gutture carmen.
 Ergo fatigatas recreent tibi somnia uires,
 Quosq; dies auxit, minuatur nox æqua labores.
 Luce boues sequimur, tenebras superamus ad ignes
 Et tandem uilis mihi culcitra suscipit artus
 Lassatos nimium, & canna prosternit inani.
 Heu duram uitæ sortem, curasq; molestas
 Pastorum turbis. Sedenim quia sidera Daphnis
 Aurea conscendit, diuisq; simillimus alto
 Insedit solio, qua Regia lata Tonantem
 Spectat, & illustris conuexos sustinet orbis:
 Sub pedibus terras, & agentes nubila uentos
 Prospicit, & forsitan pastorum inquit in ignes:
 Cui nos uota damus, seiunctos matribus agnos
 Annua uota Deo, & fumantia soluimus exta,
 Erectasq; super, pecudes cumulabimus aras.
 Interea molli signemus marmora uersu
 Et tumulo statuisse notas iuuet: unde minores
 Seclaq; uenturas uix effugientia sortes,

Præteriti

ECLOGA VI.

Præteriti discant confecta uolumina mundi.

- » *Daphnis in hoc posuit sua frigidus ossa sepulcro*
- » *Et terrestre premi uoluit sub pondere corpus :*
- » *Daphnis hiantæis amor & spes unica Musis*
- » *Formosiq; gregis custos, populiq; corona,*
- » *Et tutela bonis, dum uiueret: altaq; cælo*
- » *Gloria, Diuinos ubi dexter adeptus honores*
- » *Spiritus, æterno iam numine gaudet: & inter*
- » *Fœlices tenet astra Deos, iunctusq; Tonanti*
- » *Perfruitur superis, & auitum sospitat orbem.*

Viue pater Patriæ, & solida uirtute beatus :
Tu decus omne tuis : seros imitanda Nepotes
Qui docuisse queas, & facta domestica nostræ
Posteritatis opus, longo cumulare Triumpho.

ECLOGA SEPTIMA,

FAVSTVS,

SIVE VOTVM IN FRI-

DERICI II. POTENTISSIMI DA-

norum Regis Imperium, cui 20. die Augu-

sti, Anno 1559. fœliciter in-

augurabatur.

G

Mælis

PHOEDRVS, MELI-

BOEVS,

Plerides, Helicon a sacro quas numine montem
Incoluisse ferunt, Graiasq; habitare per urbes
Cum magnæ primùm florerent Palladis acri
Ingenio tempe, & rerum potirentur Athenæ:
Dicite, Valbyaco diductum cespite Carmen,
Effusosq; Deo gemitus ac uota Tonanti,
Cum mihi certantes inter residere colonos
Contigit, & Phædro suffragia condere nostro:
Dicite, nec gelidi sonitus Aquilonis & imbres
(Horrisono quamuis insurgant æquora fluctibus
Nec subeant pontum geminati luce Triones.)
Exhorrere deæ, nec aquas metuisse uelitis.

Vos Siculos peragrastis agros, & ditia campi
Rura Syracusû: lentos ubi flexilis undis
Dicitur Alphæus subter mare uoluerè fluctus,
Occultasq; agitare uias: postquam Elidis amnem
Liquit, & ignotum tacitis petit æquor arenis
Subuectus cuneis clausoq; meabilis alueo.
Vos tristes Aetnæ iaculantis ad æthera flammæ
Permixtosq; globos pariter uidistis & ignes:

CUM

ECLOGA VII.

Cum mentem furijs animumq; subactus, in altos
 Insilit Empedocles accensi montis hyatus
 Impiger, & uano mortalia fugijt ausu.
 Vos duras Cereris lacrymas atq; anxia matris
 Guttur, ploratus uarios audistis, & acres
 Pectoris affecti gemitus: cum scilicet aruis
 Quereret hijs gnatham studioq; erraret inani.
 Hinc uos prouecta Latias penetrastis in urbes
 Diuisasq; freto terras, ubi dira Charybdis
 Voluit aquas, canibusq; uterum succincta marinis
 Scylla rates tristi satagit subducere fluctu.
 Quis casiam uiolasq; leues altasq; cupressos
 Explicet, & tenui comprehendat carmine fructus
 Multiplices, Latio quæ circum plurima campo
 Munera legistis: rigida dum menia Romæ
 Vatibus haud timidos præberent libera uersus,
 Ociaq; alta darent: populisq; accepta uirerent
 Ingenia, & ferrent Capitolia docta Poetas?
 Istinc suspectus nostrum retulistis in orbem
 Arctoum q; solum pedibus tentastis: & altas
 Haud dubitauit aquas Phæbus tranare, simulq;
 Oceano dulces nostro statuisse Camœnas.
 Circumfusa lauent quanquam freta cærulea terras

FAVSTVS

Arctoe gentis, refluaq; tegatur in unda
 Noster & ambita subsidat campus arena:
 Attamen & molles recreant hic saepe Thalam
 Delicia, & placido uersantur in equore Muse.
 Has intra ualles ac Balthica mœnia multos
 Consequit flores agitatus numine Phœbus
 Aethereo, & uarijs depinxit honoribus arua.
 Sit licet Assyrio pinguisq; ac diues amomo
 Effundatq; Oriens rutilantis plena metalli
 Pondera, & Australi crescant sua semina mundo:
 Sit Latio Myrtus, sint dulcia uina falernis,
 Balsama diffuso Syrius ferat agger hyatu:
 Dum tamen & nostris surgant in montibus orni,
 Fraxineusq; labos diuisq; simillima quercus.
 Et cytisi lenes cingant humilesq; myricæ
 Has terras, populusq; solo succrescere cernat
 Florentes hederas & alentes robora Lauros:
 Inter & audaces ferulas spinasq; minantes,
 Lilia purpureo fronderè cacumine spectet,
 Plenaq; collectis exundent horrea spicis.
 » Haud omnes parili natura ac sorte beaui
 Iuppiter: aduerso nonnunquam pignore certant
 Oppositæ fluuijs terræ, ualloq; diremptæ:

DUM

ECLOGA VII.

Dum calor Austrinos, Boream dum frigidus urget
 Spiritus, & Zephris tepidam motantibus auram
 Aurifer Hesperias leni Tagus ambit arenas
 Flumine, nec tristi glaciale frigore pontum
 Occupat, & longo confundit prædia morsu.
 Sit Paros insigni iam marmore nobilis: ast hîc
 Fecundæ segetes, armenta; pinguia læto
 Proueniant numero: tutis hîc pascitur aruis,
 Nec Geticos horret strepitus, nec barbaræ gentis
 Massagetæ timet arma fretum: quo phæbus azylo
 Promouet, interea nostro dum lentior orbi
 Confirmat uario turbatas omine Musas.
 Hîc montes, hîc plana ferunt: hîc molle ferarum
 Innocuum; genus stabulat: hic molliter undis
 Subsaliunt tenero protensi corpore pisces.
 At Leo sæuus abest, Tygris; immanis & Vrus,
 Pardus abest, & Hyena truci quæ callida morsu,
 Mendaci lacerat prolectos uoce colonos.

Ergò age cœlestes inter cultissime diuos
 Phæbe pater: cuius Mycone celsa Gyaro; reuinxit
 Ortygiam, manus: ac fluidos contemnere uentos
 Iussit, & haud temerè sortes aperire futuras:
 Huc traducta sinas tua numina: molliter auræ

FAVSTVS

Instrepitant, notioq; fluunt è cardine uenti,
 Cecropijsq; petunt nostras è montibus urbes.
 Omnia deducunt huc sidera: concipe iussis
 Alte meos, fatisq; tuos fer Apollo meatus.
 Grynei poteras nemoris securus in umbra
 Et Graio latuisse solo Tenedumue tueri:
 Cum fas sacra foret tumulos habitare Pelasgos
 Et Pandionijs subsistere nomen Athenis
 Dulce tuum, soli q; daret tibi Græcia plausum.
 Nunc uerò doctæ postquam aurea tecta Minerua
 Barbaries, seuo nimium promota Tyranno
 Occupet, & tristi fluat Attica tincta cruore:
 Perrupisse potes quæcunque ibi mænia dirus
 Hostis habet, ueteresq; domos gentemq; proteruam
 Seminis inuisi non fracto linquere pacto.
 Nam tibi sidereo cum res Ioue credita, diuos
 Muneris autores habeas sanctiq; laboris:
 Fluctibus exemptas tantis uincloq; Camœnas
 Transtuleris nostras studio placatus in urbes.
 Haud igitur blandos uereare capescere iussus
 Phœbe pater: Iouis illa quidem diuina uoluntas
 Expletæq; uices rerum, fatisq; propinqui
 Circuitus ducit, teq; huc rapit æmula uirtus.

Nec

ECLOGA VII.

Nec boream fugias gelidamue Lycaonis arcton,
 Perfusasq; salo terras fluctusq; sonantes:
 Hostibus ista quidem furiasq; metumq; proteruis
 Incutiunt, terrentq; malos adiguntq; timore:
 Mania sunt atq; ara bonis, tutelaq; sacris
 Hospitibus, quorum dubijs non moribus errat
 Incomperta fides, neq; fraudem pectora uersant.

Ergo age, qui solitus facili modulamine mentes
 Sacraq; pastorum complecti uota, benignas
 Excitus Delo prestare rogatibus aures:
 Huc mihi paulisper plectrumq; sonosq; manuq;
 Phoebe pater, Vati non irrita munera, flectas.
 Te sine nil altum mens hac seraq; futurum
 Concipit ætatis spacio: qui solus in omnes
 Contuleris nostros haud languida secula uersus,
 Temporis obuersi numeros metiris, & illos
 Arbitrio statuis, nec inani lege gubernas.
 Quapropter facili genium mihi pollice tangas
 Accinctasq; manus operi pectusq; serenes:
 Seu te fatidico compellam nomine Phœbum
 Seu Iouis illud amas: seu magni Principis orbis
 Luciferos quicumq; globos mundumq; creauit,
 Extructasq; suo iam lumine prospicit urbes.

FAVSTVS

Et iam tempus erat, quo primùm maxima fato
 Daphnidis extincti collectos Cimbria fletus,
 Visa est suppresso uultus squallore situq;
 Deposuisse graues : exemptaq; questibus ora
 Soluere, & exterso moderari pectora luctu :
 Valbyaco cum Phædrus oues in monte caprosq;
 Pasceret, & latè circumspectaret in arua :
 Scandentem uidit Melibœum culmina montis
 Et celeres captare gradus, cursuq; moueri :
 Qui contrà Phædrum ueniens ut cernit & agnos,
 Sic prior ingressus, uociq; silentia rumpit.

Me. Phædre tuas lato pecudes in monte uagari
 Securus pateris : nec te mouet altius hircos
 Ire uias, longumq; abitu tentare laborem.
 En penè in segetes se corripit iste. quid ? alter
 Iste, duas secum fallit ludendo capellas,
 Abducitq; iter & studio contendit in urbem.
 Interea lenti recubas sub tegminis umbra,
 Et protecta rubi folijs tua membra sopori
 Declinare paras, & condere lumina somno.

Ph. Latè equidem pecus errat agris ó pastor, & ipse
 Tondentes spectro uirgultum molle capellas.
 Ista uoluntati iam dudum pascua nostræ

Omnia

ECLOGA VII.

Omnia, quàm latè uolucres defigis ocellos,
 Concessere : equidem Deus hæc mihi pulcra colono
 Arua dedit: iussitq; capros pinguesq; iuuenos
 Pascere, & inuisam Codro, sperare quietem.
 Iussibus haud tamen ista meis armenta repugnant :
 Nostra sed hæc quoties inflat mihi fistula buccas,
 Effusosq; sono contendit in æthera cantus:
 Protinus aut latè subigentes arua capellas,
 Aut teneros paruis salientes collibus agnos,
 Errantesq; greges reuocat dominoq; reducit.
 Interea aut fesso libet indulgere quieti,
 Aut calamos aptare sonis, ceraq; tenaci
 Iungere dispariles proceraq; stramina culmos.
 Scis etenim Melibœe sacram quandoque Mimeruam
 Montibus in nostris letas agitare choreas,
 Et pastorali diducere carmina ritu.

Me. Fœlicem tali rerum te sorte : quid ultra
 Expetat armentis pastor, quàm pascua capris
 Leta dari: proprioq; boues in cespite gramen
 Sublegere, & totis recubare in montibus agnos?
 Nos equidem miseri, subuersaq; penè tenemus
 Prædia iam magna tacti formidine ruris :
 Incerti quo fata ferant, quid uè iste relinquat

FAVSTVS

Agricolis miles, quem nunc certissima diuum
Ira, solo iussit blandum considerare nostro.

Multa equidem populi iactata feruntur in ore,

Multaq; dira canunt pastoribus: ô mihi clades

Quis Deus auertat turbataq; corda serenet?

Ph. Deterior quo cuique uiro est animus ué manus ué

99 Sic mage uel sorti metuit uel pectora uanis

92 Afficit acta modis studioq; affligit inani.

Nos equidem præstare bonos Melibœe, deoq;

Parentes decet, ac hominum contemnere stultas

Quas præsaga mali fingunt sibi pectora curas,

Ipsas si libeat diri Busyridis iras

Et Latium uincat scelerum feruore Neronem,

Assertumq; lupis superare Lycaona tentet:

Haud percussa tamen frangas ita pectora, nullo

Vt spem non foueas secli melioris azylo,

99 Si facias quæ recta, & cœlo iudice uiuas.

Me. At nos ista dies comprehendit Phœdre: beatiss

Quo propè nil fuerit uirtutibus alta dicare

Pectora: quòd simili tandem mercede trahantur,

Et referant pariles rebusq; ac uoce coronas,

Siue foros spargunt maculis cænoq; perungunt:

Siue luto purgant Augiaq; stercora ducunt.

Instia

ECLOGA VII.

Virtutibus uitæ numeros uirtutibus, omnes
 Protinus insidias tranquillo induxeris æuo :
 Contrà barbarico uiolens si iusta furore,
 Et petulans quæ recta dolo subuertis & astu:
 Haud minus exitium tibi conficis ipse: necemq;
 Aut gladius iugulo celerat, fatisq; ministrat :
 Aut diuturnus edit fluitantia uermibus ossa
 Carcer, & immiti tabem squalore reponit.
 Penè equidem qua tute agnos ô Phædre, pecusq;
 Exigis arte foro: seu tu pinguedine lucrum,
 Seu macro spectas & uili corpore damnum.

Ph. Haud ignota quidem faris Melibœe : quod ista
 iam uarias pridem consciuit fama querelas,
 Et persepe trucis commouit pectora uulgi.
 Sed mihi nulla æquè pastor securæ uidentur,
 Quàm recti studio uigiles fallentis ocellos
 Ludere, & officijs auidos præuerrere morsus.
 Haud etenim uirtus tantum sibi pulcra beati
 Est pretij cumulus, patriumq; uirescit in orbem,
 Verùm tuta etiam nonnunq; sede morari
 Efficit, & frustra diros horrere Tyrannos.
 Hac sese intereà sustentent rura uiriq;
 Pastores, & acerba leuent spe fata bubulci.

Nans

FAVSTVS

Nam que gesta Deo, & mortalibus acta beatis
 Lex inuicta probat, Stygius terit omnia Pluto
 Atq; Acheronteo lacerat rectissima uultu.
 Sed ne cede malis: fortasse ea tempora coelum
 Et fortuna dabunt, ueteri quibus omnia ritu
 Incipient medios inter splendescere luctus,
 Et barathro concepta metus tormenta resignet.

Me. Haud mihi parua animo quondam spes ducta fuisset
 O pastor, uitæ duros aliquando labores
 Hijs stabulis, magno diuim potuisse leuari
 Consilio, fatis saltem licuisset & auræ,
 Daphnidis extincti genio superesse beato.
 Ille etenim gregibus quantisper ouilia nostris
 Et pecorum numeros, ac pascua leta senili
 Curabat studio, redimitq; laboribus annos:
 Et sibi pastorum coniuncta pericula duxit.
 Scis Lycidæ pecudes tacitis quandoque luporum
 Insidijs patrio direptas monte, diuq;
 Errauisse boues, quotquot superesse rapinæ
 Contigit, & nullo sparsos custode uagari:
 Daphnidis at nostri cura studioq; reductos,
 Et prætensa feris uenabula lata, plagasq;
 Saltibus obductas, & cinctos agmine montes.

Con=

ECLOGA VII.

Exclusos igitur canibusq; plagisq; uirisq;
 Exceptosq; lupos numero pendere: quibusdam
 Direpta extremam celerarunt tergora mortem.
 Nec meritas tantum penas fera capta luebat,
 Amissos etiam Daphnis tum forte iuuenos
 Et dispersa procul Lycidæ iumenta refecit.
 Tantum illi nostris studiumq; & iuncta uoluntas
 Rebus erat: miseris uixit tutela colonis,
 Et sacra pastorum toto fuit anchora regno.
 Tali foelices sociosq; & principe nostra
 Pauimus, & patrio securi uiximus aruo.
 Huius enim sæui rigidissima monstra leones
 Insidijsq; lupi faciles, ursiq; proterui
 Permetuere manus, umbros, uenabula, casses.
 Ocia quapropter molli nos lenta salictio
 Hactenus excipiunt, uiridiq; in gramine totos
 Permittunt curare greges, pulsosq; periculo
 Aut stabulis pecus, aut campis lustrare secūdis.
 „ Eheu cur primo foelicia quæque recessu
 „ Diffugiunt? forti cur optima durat azylo
 „ Nulla dies? celeri rapiuntur turbine quæ sunt
 „ Grata Deo, & late mortalia commoda firmant.
 Ph. Ne tam, ne Melibœe animo turbere: parumper
 Abstineas

FAVSTVS

Abstineas gemitu, nec te confeceris ira.
 Pone pedum, placidusq; solo requiesce: uetusto
 Nomine Valbyacis celebrari in montibus, audis
 Nonne rubum? rubus iste Deo stat iudice, magni
 Forsitan euentus & Ieri numinis index.
 Aut quid suspiras etiam? requiesce sub umbra
 Hac paulisper, iter tibi nostra leuarit
 Fistula, quæ tenui iam nota foramine, multos
 Vindicat à magnis quos uersant pectora luctus:
 Hæc tibi uel rerum facie lassata recenti
 Succinat, & grandes repetens feret alta querelas:
 Vel minimè dubio comperta uolumine narret
 Prospera: quæ uitæ spacium melioris obibunt,
 Et nebulas Phæbi surgentis lumine, pellent

Me. Quæ pastor meliora canet? ne finge, quod usq;
 Esse nequit: satis est miseros uixisse colonos,
 Ne uanos etiam populus proscindat & urbes.
 Nulla mihi uitæ fœlicis signa dies uè
 Phædre, meos quocunque oculos animumq; reuoluo
 Apparere queant: passim turbatur in agris,
 Et miseras frustra tendunt ad sidera dextras
 Pastores. Dormire Iouem si ritè uetustas
 Finxit, & Aegipti fœcundos uisere colles:

Hoc

ECLOGA VII.

Ecce equidem seculo, parili dormire ueterno
 Argumenta feris collecta è moribus huius
 Sentinæ mundi, scelerum testantur in usu.
 Olim fulminibus flammisq; uoracibus urbes
 Terruit excelsi numen Iouis: omnia nostro
 Ast impunè scelus peragit, plausumq; furori
 Quisque petit: surdo nimium dant uota Tonanti
 Hijs quicunq; malis finemq; doloribus orant.
 Deniq; si repetam nostræ incunabula uitæ,
 Et teneram à pueri ducam feruore iuuantam,
 Longa equidē mihi secla fluū: iam maxima nostris
 Lustra decem uarijs agitare tumultibus annos,
 Et cano perfusa pilo mea tempora cernis.
 Tu uerò primis etiamnum floribus ista
 Ignoras scelix, quæ nos grauiora coloni
 Aut sumus experti, aut misera uitauimus arte.
 Ut nunc cunq; cadat, priscos ita Phædre recordor
 Aetatis nostræ numeros uiridemq; iuuentam:
 Ut studio prorsus uigili curaq; notarim,
 Omnia præteritos quæcunq; amplexa parentes,
 Continuare uices rerum sortesq; futuras
 Debuerant, nostrasq; domos & rura tulerit
 Pæterius plerunq; Deūm seu numen & auras,

F A V S T V S

Seu fatum sortita, euentibus usa malignis
 Haud ueteres equare bono potuisse colonos,
 Tradita nec solitis moderari legibus arua.
 Aemylus hijs primùm nobiscum pastor in oris
 Armentum latè paut, latissimus ipse
 Imperio produxit agros pascentibus, acri
 Strenuus ætatis genio, rigidusque peregit
 Officium: posuit caulas, & ouilia septis
 Armavit uigil, ac campis defixit apertis
 Pascua, nec tenui suppleuit inania sceno.
 Illo igitur custode boues habuere caprosque
 Cornibus excelsis & dulci summe pingues
 Maiores nostri: qui tum sua prædia circum
 Hos tenuere sinus, & oues curare tenellas.
 Hic cum cœlicolis cladem mimitantibus orbi
 Huic nostro, fatis concederet: arua secundo
 Excipit ingenio timidis seruanda capellis,
 Qui cum consilio tantum non maximus, atrant
 Sentijt ingenuæ sortem uirtutis, & omnes
 Tristia frustrantur conatus tempora: nec se
 Quòd curare potis, gregibus tutela subactis
 Longa fuit: latuitque diu, seu fata perosus
 Seu sua rura gemens amissaque prædia spectans.

Ex

ECLOGA VII.

Ex illo certè fluere & sublapsa referri
 Vidimus hijs haud pauca locis: uariaq; colonos
 Censura studioq; premi, gregibusq; paratos
 Sæpe dolos pecudesq; actas pecudumq; magistros:
 Donec ab æthereis prospectum est sedibus aruo
 Huic tandem nostro: uenitq; in rura pecusq;
 Daphnis, & egregio pastoribus adfuit usu.
 Hinc aliqua miseri nos libertate potimur,
 Atq; utcunque boues securi pascimus: illam
 Indomiti quamuis subuertere fraude dolisq;
 Haud metuãt. licet ipse etenim pulcherrima Daph-
 Et tranquilla daret uiuendi iura colonis: (nis
 Cumque ipso cura nullus maiore capellas
 Lanigerumq; pecus concustodiret, & acres
 Pelleret insidijs ursosq; luposq; ferasq; :
 Haud tamen aut nostris auertere montibus omne
 Quod quis iure ferum dicat, meritóq; fugandũ,
 Aut gregibus poterat speratos ducere fructus.
 Multa equidem sapiens tolerauit pastor, & omnes
 Huc animos uertit, ne quid uicinia turbet,
 Quod motum flammæ & longa incendia uulgat.
 Impulit hæc igitur ratio me, ut Phædre putarim
 Haud deinceps tuto nostras consistere uitas
 Posse loco, aut placida seruatas lege beari.

H

Longa

F A V S T V S

Ph. Longa equidem rerum tibi sunt exordia, longos
 Circuitus ducis: nec tete ambagibus altè
 Prouectum capimus, nisi iam fortassè senili
 Plurima consilio uideas, prudensq; priori
 Coniungas seculo uenturae tempora uitæ.
 At mihi si contra liceat contendere multò
 Nunc magè polliceor fœlices esse futuros
 Agricolas, quicumq; solum uel farre suburgent
 Et producta citis fabricantur aratra iuuençis:
 Vel pastorali ducuntur lege, bouesq;
 Rurículas curant & pascua læta sequuntur.

Me. Et magè fœlices etiam? prius æquora latè
 Quæ diffusa uides tumidis agitarier undis,
 Destituent imo siccatum uertice fundum,
 Et scopuli segetes referent campiç; marini.
 Quin totis utinam liceat contendere uotis,
 Ne miseros etiam post experiere magisq;
 Afflictos: Satis est consueto fata lapillo
 Voluier, & fastos non tristi sidere duci.

Ph. Haud tamen auersus nimiũ aspernere loquentem:
 Percipias quæ læta uelim retulisse benignis
 Auribus, & uotis animo coniungere nostris.
 Et simul ignaros secli ne crede prioris
 Viuere nos Melibœe: equidem trigesima messis

Hoc

ECLOGA VII.

Hoc cinxit caput, & rebus percoxit acerbis.
Multa quidem patrijs accepta penatibus hausi,
Multa uia perspecta dabant haud pauca colonos
Inter & afflictas didici tristissima turbas.
Ac quamuis nequeam ueteres sperare Tyrannos,
Aurea sub quorum florebat honoribus aetas,
Fœlicesq; domus & rustica tecta fuerunt:
Omnia uirtutum studijs quo tempore rura
Stabant, nec misero nutabant arua tumultu:
Attamen ut captus nunc est mortalibus eius
Fortunæ: haud dubitarim maxima pastor in agros
Commoda, non tenui rerum promittere quæstu.

Me. Ergo age si quod habes tam lætæ sortis & horæ
Indicium, nostris ductum sermonibus iri
Phædre sinas, uarijs spargi rumoribus arua
Ignorare nequis, leuibusq; minarier agnis
Exitium, quæ fama graues per rura querelas
Seminat, ac dubios turbat malefuada colonos.

Ph. Haud equidem tantos animo Melibœe labores
Solutis, scio despectas quæ tristia mentes
Exagitant, fato non iam concepta recenti:
Sed patribus iactata uiris, secloq; priori
Cognita uenturis animos lacerare periculis.

FAVSTVS

Scis etenim, scis ipse pedes te & lumina nunq̄
 Hijs aliquot lustris & rerum mole tulisse:
 Diuersas ubi non uoces atq; horrida uulgi
 Spargier audieris tetrico præſagia uultu.
 Non etenim ſoli paſtores atra canebant:
 Verùm iſtos etiam rigidos quæ ciuica muros
 Turba colit; quiquè aërias loca ſplendida turres
 Hæc habitant, metuere focis domibusq; ſuperbis:
 Si qua fortè die crudeli occumberet umbra
 Daphnis, & haud dubiæ ſacraret funera morti.
Me. Hæc equidem ô paſtor res eſt, quæ rura uiroſq;
 Vnica præcipiti formidine turbat & urbes.
 Sublato fatiſ Parcaq; furente necato
 Daphnide, qui noſtris placidè regionibus omne
 Armentum curauit, & æquo pascua uultu
 Complexus ſeruauit oues ouiumq; magiſtros:
 Protinus euerſa rerum ceu lege, futurum
 Vt pecus arripiant geniſq; ſerantur iniquis
 Paſtores multi: qui quem magalia coelum
 Et fortuna uelint iterum moderari, aut quem
 Daphnidis extincti concuſſa capeſcere regna,
 Sortem eſſent ferro ducturi & ſanguine: cum ſe
 Quiſque ſuis rerum muniffet uiribus: atq; hunc

Vrbia

ECLOGA VII.

ole ciues, alium gens nostra coloni
 Expeterent: alium quos purpura flexilis ambit,
 Extremasq; togæ præcingit nexibus oras
 Mæandro similis dubiaq; in imagine ludit:
 Cumq; illum extincti cumulēt merita alta parētis:
 Hūc foueat spes longa senem: trahat inclyta uirtus
 Hunc etiam: huic animos congesta pecunia firmet:
 Huic genus & proauī repetitas uindictet urbes.
 Aut alium certē quemuis ferat error, ut altis
 Montibus aspiret bellisq; mapalia mergat.
 Quod si quæ campis ferat inclementia Diuūm,
 Actum equidem prorsus fuerit: fractaq; salute
 Has miseras euertet opes: cum præda futuri
 Militibus sumus, & uitam fugiendo bipennes
 Saltibus ignotis ac cœca in ualle tuemur,
 Expulsi grauida cum uxore penatibus & dijs.
 Heu dubiam uitæ sortem pastoribus, illos
 Siue beet rigidi lectissima copia ruris:
 Siue animos nullo recreent laquearia fructu.
 Ph. Et mihi non aliæ dudum percellere mentem
 Cæperunt curæ: tibi namq; hæc uera fateri
 Collibitū est, postquàm sese angulus omnis in istas
 Solueret, & tumidas proflarent guttura uoces.
 Etsi multa quidem statuam, non pectoris alto

FAVSTVS

In uulguſ diſparſa metu: quò certa quere...
 Ac animi uero gemitu diſcrimina poſſent
 Deplorare boni, patriam quæ forſitan olim
 Afflictura forent clademq; datura Nepoti:
 Sed magè ſollicitis nimium nimiumq; paratis
 Ingenijs, nocti curas ac uota diei
 Sacrauiſſe malos, quibus & uentura referrent
 Optarentq; etiam patrijs certamina regnis.
 Qui tamen auerſo fugerent ceu lumine tanta
 Fortunæ rurisq; uices triſtiſſima damna,
 Compoſitos pietate, dolis prætexere uultus.
 29 Aſt uanas hominum ridet Deus arbiter iras,
 29 Conſilijsq; modum ſtatuit nocuasq; retundit
 29 Ingenij flammæ ſtringitq; pericula ſeptis.
 29 Multa equidem cæcis animis mortalia uerſant
 29 Pectora, multiplici glomeratos foeta furore
 29 Corripiunt ignes: tanquamq; altaria diuûm,
 29 Sic decreta putant facili ſe prendere dextra
 29 Et ſperata diu certamina condere poſſe:
 29 Cû n tamen & celeri rumpat Deus impia uultus
 29 Conſilia, & prorsus ſtupidos ſpe fallat inani.
 29 Ceu uenti ſtipulas, & mollia corpora magno
 29 Diſcutiunt impulſa Deo, terrasq; per omnes
 29 Turbine reiectant ſpacijsq; fugacibus urgent.

Aut

ECLOGA VI.

coniecta rogo ueluti cum cera liquescit

Et paleas ingens rapido uorat ignis hyatu.

Sic hominum turpesq; minas uanosq; tumultus

Dispulerint diui metamq; furoribus addunt.

Hinc igitur Melibœe, manūq; & sceptrā Tonantis

Aetherei, uultusq; bonos numenq; benignum,

Anxia senserunt patrio gurgustia regno:

Dum nullo cadit effectu temereq; fatiscit

Improba multorum rabies, quam rura subinde

Pertimere grauem, pondusq; immane colonis.

Me. Compressam uerò rabiem? uulgūq; susurros

Conticuisse? equidem quiduis pastoribus isto

Persuasum rumore prius tu dixeris: at me

Quorsum ago? nos istam rarò prorepsumus urbē

Phædre, nec huc studiū est & multa subire uolūtas:

Dulcia suppeditant nostræ mihi nectara uaccæ

Et niuei semota legunt dumeta iuueni.

At tibi uicina pecudes quòd ualle morari

Contingat, lateq; boues hæc pascua circum

Liber agas gregibus fœlix urbiq; propinquus:

Forsitan haud surda conceptas callidus aure

Multorum uoces & quæ uentura, notaris.

Propterea tenuis si quid tibi lætius aura

Pertulit, ac ruris despecti commoda narrat

FAVSTVS

Profer, & hac releua dubiam formidina

Ph. Vnum est, sollicito tibi quod Melibœe relaturum
 Expediet curis animum, pectusq; sereno
 Imbuet affectu & tranquilla in pace locabit.
 Ac ne te ambages & longa per orsa tenebo,
 Crastina spectaclum nostra hac præstabit in urbe
 Lux tibi, turrigeros si fortè inuisere colles
 Hos libeat, mediumq; foro turbaq; morari:
 Quale prius nostris fugiens pastoribus ætas
 Nulla dedit, seu uicinos repetiueris annos,
 Seu ueteres ritus ac secula prisca reuoluas.
 Quæ nos sæpe graui pastores prodita uultu
 Tristia perturbant & multas hæctenus urbes
 Sollicito nimium tenuerunt fata tumultu,
 Versa fauore Deum ferimus celoq; dirempta.
 Non etenim Melibœe greges aut plurima nostros
 Turba petet, dextrâq; truci sua mutua densent
 Vulnera, & obtrito stabulum consorte gubernent:
 Aut tristi diuûm uultu fatoué maligno
 Gorgoneisq; minis & iniqua ducitur urna
 Ille, Deum soboles longè augustissima, nostris
 Qui succedet agris commissâq; rura gubernet.

Me. Vnius anné igitur tandem contentio cessit
 Arbitrio, & litem fato meliore diremit?

Et

ECLOGA VII.

...sit Pastor, res est & digna relatu
ingresso stabulum nunquam latrasse Lyciscas.

Me. Haud me Phædre latet quid dira pecunia possit:
Aut celata diu captatâq; gratia lucro.

Ph. Agnosco ueteres hominum Melibœe susurros:
Sed tu fatales populi metuisse querelas
Desine, iam tutos subierunt carbasa portus.
Daphnidis æthereo delectus ab agmine natus
Maximus, hæc equidem curabit ouilia, lato
Imperio fœlix uentura & sorte beatus.

Me. Faustum ais, aruorum qui pridem iura uicesq;
Pastorum duras, niuea comprehendere dextra
Cepit, & haud tristi tolerare mapalia uultu?

Ph. Hunc equidẽ Melibœe, Deus quem et ardua uirtus
Extra omnem inuidiæ numerum, sortisq; tremendæ
Constituit iuuenem fatôq; exemit acerbo.

Sic surgunt, quos celsa ferunt ad sidera Diui.
At quorsum lacrymas profundunt lumina? nũquid
Displicet, agricolas aliqua iam clade leuari?

Me. Hostibus ista sient sceleris uestigia nostris.
Ast mihi leticia perrumpit spiritus alti
Corporis, & cupidum pertentant gaudia pectus:
Haud me contineo, cum quanta pericula campi
Aut fugiunt nostri, aut quanto seruantur honori.

FAVSTVS

Florescentq; bonis auidus considero: quid nos
 O pastor deinceps, ni res ea uana feratur,
 Aut animos onerare metu curaq; uelimus,
 Aut non plaudenti cecinisse tripudia uultu?

Ph. Immò age, iam nullo metuendos turbine flatus
 Iuppiter, haud sauo prospectans lumine campos
 Et subtriste solum rurisq; pericula nostri,
 Discussit radijs toto candentibus astro,
 Dum uidet aërios & temperat omnia montes.
 Utq; nihil lateat, Lux en tibi crastina totam
 Producet pompam, qua tanto exordia FAVSTVS
 Vindicet Imperio, nostraq; à gente Coronam
 Suscipiat, ueteriq; ineat sacra munera ritu.

Me. Ah fortunato pastor me sidere tandem
 Huc uertisse pedes: quamuis non parua sequutum
 Damna, & sollicito tentantem pascua gressu.
 Errauere boues etenim, fortassè tumultu
 Dilapsi: nec enim studio custodis abactos
 Suspikor, & tacita sparsos iam fraude uagari.
 Tertia sectantem latissima pascua, ualles
 Scrutantemq;, dies hæc circum prædia uidit.

Ph. Annè boues etiam? quo signo fare notauè
 Discretos? equidem uicino nuper in agro
 Palantes quidam pecoris custode reperti

Tum

ECLOGA VII.

Lycida, prope decliues ubi littus arenas
 aequoreis miscet nonnunquam fluctibus: & iam
 Altera lux stabulis clausos, uiridique resectos
 Gramine prospectat: Lycidas per rustica passim
 Prædia seruatos memorat dominoque teneri.

Me. Alter & exertam pinguisimus explicat aluum,
 Et niueo pullum distinguit limite corpus,
 Qua protensa cadens subiectam linea frontem
 Permeat, & geminas hinc atque hinc diuidit aures.
 Alter spadices subtoruaque lumina uultus
 Altior ostentat campis graditurque superbum
 Ac minitans iter, & mento palearia pendent,
 Posteriorque pedum tota suffragine candet,
 Qua latus in dextrum niueo pulcerrima gyro
 Ilia, crescentis referunt noua cornua Luna.

Ph. Certè equidem specie simili uultuque iugales
 Vidimus hos Melibœe, nec est quod tristior illos
 Esse tuos dubites, finemque laboribus addi.

Me. Ah Lycida, Lycida, ueteres ut ritè parentes
 Maioresque tuos sequeris: quæ plurima nostris
 Turba locis quondam ualuit pietatis & equi
 Iusticiaque bono: magnis cum rustica starent
 Laudibus, & florens habitaret prædia uirtus.
 Nec quid Phædre prius mirer celebrèque canendo
 Reppererim

FAVSTVS

Reppererim, libeatné magis uestigia nostri
 Errabunda bouis curaué Deoué sequutum,
 Posséq; seruatos stabula ad consueta reduci;
 An uerò tantis succrescere laudibus æui
 Progressus F A V S T O: nulloq; hæc celsa tumultis
 Fata agier, pecudesq; illo custode per arua
 Ruricolis impunè sequi pastoribus, atq; hic
 Excusso tandem terrore licere morari?

Ph. Vtraq; res magni constat, certisq; Deorum
 Consilijs agitur. Priuatis publica rebus
 Anteferenda scias, quæ commoda legibus urbes
 Ruraq; decernunt, patrioq; parantur honori.
 Et tu iumentis equidem gaudere repertis
 Ut merito possis, ita te quoq; uota precesq;
 Concipias, moneo: Sceptriq; exordia Fausto
 Fausta roges: adituq; noui tentare secundo
 Imperij culmen, longaquæ in pace tueri.

Me. Imò age, iam toto saliuunt præcordia gestu,
 Nec mihi cura boues: Fausti uirtutibus omni
 Hæremus studio, uotisq; accedo futuris,
 Pectoribus: neq; enim tenuis mea tibia quiddam
 Grande sonare potis, meritis æquauerit auras
 Docta nec Aonio suppleuerit ora calore.
 Tu cantando, Deos hominesq; ferasq; solumquæ

Et

ECLOGA VII.

Et cœlum reficis: rectè tibi nostra canenti
 Fistula concedet, totoq; exacta Theatro
 In plausus studiosa tuos geniumq; feratur.
Ph. Tene etiam magno pastorum errore teneri è
 Iudicioq; parum cauto Melibœe Poetam
 Credere: uos facili uenalia cuncta labello
 Salticolæ geritis: si quis tamen adferat aures
 Vocibus, & dicto subscribat uanus inani.
 Haud equidem tali res est pingenda colore
 Vates eximius: sacra quem numina Lauro
 Seraq; Phœbeis dignatur honoribus ætas.
 Solus in hoc quondam nobiscum cespite Myrmix
 Vixit, & egregio qui fallere tempora uersu
 Norat, & insigni censura animoq; notauit
 Carmina, seu primis perfecta laboribus, alto
 Seu senio diducta fretum camposq; liquentes
 Aethereosque ignes terrasque deosque referrent,
 Et magno Heroum ueherent præconia plausu.
 At postquam humanis exemptus legibus, æuum
 In cœlos Myrmix reditumq; animumq; tulisset:
 Haud equidem nostris, meritò quem rustica uatennæ
 Eximium censura uocet, regionibus omnes
 Extulit ingenij ueneres, cultumq; canebat:
 Sed tenui quadam ac ieiuna pallade multi

Pierios

FAVSTVS

Pierios tentant colles, & Apolline famam
Aduerso captant, gelidóq; furore sequuntur.
Tu tamen antiquos inter memorande Poëtas
Iam dudum primas turba plaudente tulisti,
Atq; exanilatos hominumq; Deumq; labores
Construēdasque casas gregibus, rurisque beati
Munera caniabas, segetesque pecusque canesque
Et puer Edilium memini contendere frustra
Surgentesque tibi musa captare corymbos.

Me. Ille equidem nostra tum uictus arundine, magno
Pastorum risu turpes se fudit in iras,
Perfregitq; manu calamos saxóq; relisit,
Et mea commoto despexit præmia uultu.
Fistula tum nostris hæc integra uocibus, acri
Haud detrectabat certamine magna uocare
Numina, & æquales inter lusisse colonos:
Nunc carie corrosa sitúq; obscura senili,
Horret doctiloquos inter certare Poëtas:
Aut perfecta graui contendere carmina flexis.
Qualicumque tamen superat uirtute sequamur
Versus Phædre tuos, & Fausto uota feramus.

Ph. Haud me ductorem Melibœe decebit obire
Officium. præstas senio numerisque uetustis,
Nec tua formidat consuetos tibia cantus:

Incipe

ECLOGA VII.

...pe, propitio res hæc Ioue tanget olympum.

Me. Omnia crescenti uultusq; & lumina Fausto,
 Terrarumq; sinus refluiq; uirentia ponti
 Littora, prærupti montes campiq; supini
 Detulerint. huc quodque ferat sua semina mitis
 Naturæ, ac uotis accedant sidera nostris.
 Omnia conceptos testentur ouilia plausus
 Errantesq; lupi syluis, habitatq; pulcris
 Lustra feris, damæq; leues capræq; fugaces.
 Huc Phæbus radios, huc Iuppiter adferat aures,
 Regia stella faces: huc se natura Deusq;
 Vertat, & æterno confirmet uota Triumpho.

Esculus ut nemorum medio florescit, & altos
 Præcipitat tellure pedes, fundiq; latentis
 Viscera scrutatur: quantumq; cacumina cælo
 Exerit, ac forti prospectat robore uentos:
 Hærentes tantum submittit in intima fibras
 Tartara, et acta Deo firmis radicibus extat:
 Haud aliter summo contendat Faustus honori
 Et caput æthereos fœlix assurgat in orbes:
 Ruraq; suscipiat tutissima legibus & re,
 Firmus iter uitæq; gradus, diuumq; fauores.

Mox, ceu nulla comã conuellunt frigora Lauro,
 Sidereisue cadit perflata caloribus: at se

Suscitat

FAVSTVS

Suscitat & cariem contra fulmenq; Tonantis,
 Et tentata gelu uirides fouet æmula ramos,
 Inuictosque Deo seruat pulcherrima uultus :
 Sic nostris florescat agris, & rure beato
 Faustus agat, uiridiq; aduelet tempora Lauro
 Semper, & à nullo metuat sibi frigora lapsu.

Deniq; Pampineis ut turgida uitis abundat
 Frondibus, & dites intertegit uua corymbos :
 Cum magna pendent glomerati classe racemi,
 Nec metuunt subitos Autumni uindictis imbres:
 Sic fecunda meent optataque secula FAVSTO,
 Et patrio aspiciat ludentes rure Nepotes.
 Omnia proueniant genio diducta secundo
 Ac fortunata concludant tempora luce.

Interea crescant molli ceu condita coelo
 Fœlices mali, quercusque & candida fagus
 Optataeq; comis Lauri, corylusq; silerque
 Pingueq; gramen equis, iuxtaq; dicata cupressos
 Cautius assurgat spinis Paliurus acutis.
 Utque sinu genitrix sobolem fidissima molli
 Sollicitoque fouet, geminatâq; uiscera gestat :
 Pastores alio non pectore Faustus & arua
 Sospitet, & dulci complexu prædia condat.
 Huius ut ingenio tandem ac solertibus annis

Agricolis

ECLOGA VII.

Agricolis ueterem liceat sperare salutem.
 Secura dormiscat humo, certamq; quietem
 Et gratos nulla captet formidine somnos.
 Permeet hic terram, & uultu ferat omina miti
 Phoebus, & haud nocuos immittat in arua calores.
 Nec uentos acri propulsos turbine uerset
 Tempestas, noceatq; gregi flatuue molestet
 Surgentes calamos, nec ouilibus auferat agnos:
 Sed prouisa Deo longæ stent cuncta saluti,
 Et foelix patrio lætetur Faustus in orbe.

Ph. Ut fessis sopor est, & grata canentibus umbra,
 Utq; oculis haurire diem, phœbiq; refusas
 Prospectare faces cœlosq; uidere, uoluptas:
 Sic mihi percellunt auidam tua carmina mentem,
 Ac animis referunt, quæ maxima gaudia nostris.
 Tunè etiam Musam, tunè accusaueris artem?
 Aut tantam steriles saltus habitare Thalam?
 Fœlices equidem tali te pastor alumno
 Agricolas: quamuis longos iam segnior annos
 Dinumeres, meritis si præmia uersibus essent,
 Et solita ueteres florarent laude coloni.
 Eia age, ne calamos quantum finit aura Deusq;
 Submoueas labijs: sueta nec ab arte canendi
 Fistula, quantumuis iam trita foramine, cesset.

FAVSTVS

Sed quid ego hæc tandem: fœlici carmen auena
 Hoc canis, & merito nunq̄ spolieris honore.
 Te sequar, ut nullis æquandi uiribus: istam
 Quis simili statuât uersu contendere laudem?
 Sic herclè ingenio facili studiòq; parato:
 Siue id naturæ iam floreat indole, Myrmix
 Quod meus expenso testatur Apolline: siue
 V sibus incaluit, quod tu Melibœe Lycusq;
 Et Serrana probat: nihil hîc mihi uendico, diuum
 Pastor opus cœliq; ignes ac mûnera nosco.

Si qua meos igitur digitos iam spontè sequantur
 Carmina, nec sterili consueta foramina labro
 Expediam: diuos equidem sacranq; Mineruam
 Atq; excita uelim Phœbei iura parentis:
 Ut Fausto decreta ferant noua præmia, uersus.
 Carmina Phæbus amat, uiridiq; exacta coronat
 Lauro, quis Phœbo uelit aduersarier? orbem
 A Ioue flammiferũ nitida & regit astra, secundus:
 Et Faustus certè cantari dignus, in arua
 Seu mitis tendit, seu spectat amabilis urbes.

Vix iam tondenti prima lanugine mentum
 Barba resecta cadit: qualis cum lactea guttis
 Purpureas miscent æquata coloribus: aut cum
 Candentes inter uiolas rosa mixta recumbit

Eximij

FAVSTVS

Eximijs rubicunnda notis oculosq; serenat:
 Sic etas Fausto, sic uultus et ora manusq;
 Imperijq; aditus, ueterique ex hoste Triumphus:
 Omnia prima uirent: uix quinque recentia cōdunt
 Lustra dies, nobisq; animum pastoribus addunt,
 Posse aliquando dijs authoribus omnia prisco
 Restitui collapsa loco, ueteresq; ruinas
 Imperio refici, dilapsaq; rura reduci.
 Interea agricolæ uotisq; animoq; sequamur
 Ardua scandentem ueteri fastigia ritu,
 Et Fausto quæ læta ac orbi commoda nostro,
 Quæq; greges patria cumulent pietate, precemur.
 Postq̄ etenim cœlo uisum est magnoq; Tonanti,
 Aurea simplicibus tandem reditura colonis
 Secula, & in nostros ea condere fata Nepotes:
 Principio cœlos animis studioq; Tonantem
 Complecti decet, ac Pacem deposcere diuos:
 Supplice mox sacrata manu dare thura, molauē
 Imbuere accensas onerareq; fructibus aras,
 Et pastorales geminare in sidera questus:
 Ut uotis animisq; pijs precibusq; secundis,
 Perculso tristes ferimus quas ore coloni,
 Cœlica placatis intendat honoribus aula:
 Et faustam Fausto contingere posse Coronam

Per

F A V S T V S

Perficiant, socijsq; dijs hæc scepra teneri:
 Et cœlo moderante pecusq; & pascua magno
 Exundare bono, speratâq; commoda duci.
 Nec frustrata polo cadit expectatio: læuum
 Hesterna modulans eadem cum luce rogarem,
 Intonuit, toto foecundus & æthere lapsus
 Iuppiter optanti similis plausumq; ferenti
 Maximus irriguo perfudit pascua rore:
 Nec tamen aut steriles culmo deiecit auenas,
 Aut sustentanti segetes decussit arista:
 Pulcra serenato sed mox ut lumina uultu
 Solueret, & letos cohiberet coniugis imbres,
 Hos equidem nebulis radios uentisq; fugatis
 Immisit Phoebus, tantôq; resplenduit igne
 Quãto nostra uides hæc stringere gramina curru,
 Et premere ardenti subiectas lampade terras.
 En placidis etiam consistere fluctibus undas,
 Molle nec excitis agitarier æquor arenis.
 Ut tranquilla silent nunc omnia? et aspice quanto
 Surgit agro, quantisq; tumet ditissima ripis
 Scania, & Anchonæ consurgunt uertice turres,
 Sublatiq; freto tendunt ad sidera montes?
 En nostros uiridi frondere cacumine saltus
 Ac propè completis agrorum semina spicis

Exopta

ECLOGA VII.

Exoptare manus iuuenum falcemq; morari?
 Aut uolucres etiam quali nunc aëra cantu
 Permulcent? fama est quo tempore Daphnis acerbo
 Funere sublatus superos conscendit in orbes,
 Conticuisse, graui confectas rostra dolore:
 Nunc uerò quantis agitata tripudia soluunt
 Vocibus & magno circum stridore feruntur?
 En quantas natura uices, quantumq; futuri
 Euentus, etiam paruis inseuit alaudis
 Alitibusq; uagis, quæ quanq; summa sequantur
 Aethera, & eterno recreent modulamine uentos:
 Omnia præfago tamen inferiora uolatu.
 Penè sciunt, plaudentq; bonis, tristantur amaris,
 Et sua non lætæ subducunt guttura sorti.
 Utq; magis mirere, etiam Philomela canenti
 Mollit uoce dies, curaq; abducit inani:
 Cum tamen ætherei discessus Solis & ipsa
 Sueta sequi: Phœboq; Austrum repetente morari
 Sepibus, & nullo geminare tripudia uersu.
 Ut ueniente etenim letatur Apolline, sic se
 Continet exacto, cum scilicet ignea Cancrī
 Regna fugit, notioq; refert sua fulmina Piscī.
 Haud ea sola tamen, reliquas quoq; cura uolucres
 Sollicitat, magnis en corpora parua cateruis

FAVSTVS

Ferrier, & toto deducere carmina caelo
 Vocibus, ac tenues implere sonantibus auras:
 Audit humus, & pulsa refert ad sidera plausum.
 Quare age concipias animo Melibœe sereno
 Optima, iam deinceps turbatis hostia fibris
 Nulla cadet, læti uenient ad aratra iuueni,
 Telluremque; agitent facilem, sulcisque; recondant.
 Omnia terra ferat culturæ obnoxia nostræ,
 Florentesque; hederas, uiridesque; cacumine Lauros,
 Et Casiam gratasque; rosas, calamumque; fragrantem,
 Et populi studijs passim nascatur Amomum.
 Denique; propitijs ineat coelestibus illud
 Munus, & haud dubios cōdat sibi Faustus honores,
 Commissumque; regat patrijs uirtutibus orbem.
 Integer expediat quæcumque; negocia, nullo
 Concidat affectu: miti Deus omine uultus
 Proferat afflictis, nec acerbis cladibus actos
 Terreat, & duro maculet solatia dicto.
 Principis à uultu tristem discedere nullum
 Fas statuat, nisi quem forsasse proteruia tristem
 Flagitia, & meritis timidum fecere periclis.
 Interea ditescat ager, Cererisque; beatæ
 Fructibus exundent campi, gratumque; legumen
 Ac segetes cumulent: iterumque; iterumque; benigno

Aucta

ECLOGA VII.

Mucta solo frumenta metant & farræ coloni.
 Aquora luxurient & flumina piscibus: undas
 Temperet Oceano Nereus, fluctusq; sonoros
 Mulceat & magnas celer inferat accola merces.
 Tum uerò quercus procerâq; corpora fagi
 Glandibus incuruent ramos, ditiq; subulcos
 Promisso firment, nec inania corpora mittant.
 Balantes fetura greges pulcrosq; iuuenos
 Multiplicet: siluis ludant & montibus altis
 Capreoli, celeresq; feræ damæq; fugaces,
 Et tenera lepores uestigent gramina plantæ.
 Omnia fœlici conspirent sidere: Phœbus
 Ipse suos miti circumferat aëre currus,
 Nostrâq; propitio perfundat rura calore:
 Et uiridi tellure leues proleçtet aristas,
 Educatq; solo frutices, atq; excitet herbas.
 Aërios parvæ uolucres & corpora, nidos
 Compingantq; luto plumisq; sequacibus orrent,
 Seminaq; æthereo ponant agitanda parente.
 Deniq; pastores fœlix Concordia nostros,
 Haud secus ac uinçlis & federe stringat ameno.
 Nullæ equidem lites, nulla has iniuria turbet
 Dira casus: metus omnis ouilia tuta relinquat,
 Et procul in Scythicas abeat teterrimus oras:

FAVSTVS

Optatâq; diu iam libertate fruantur.
Agricolæ, tendantq; manus & brachia Fausto
Non manicis constricta feris, non pondere duro
Nec percussa minis, tacitosuê ferentia luctus.
Ipse equidem noster communia prædia Faustus,
Consilijs dextrâq; beet: promptosq; colonos
Excipiat niueo recreetq; mapalia uultu.

Postremò quantum campisq; ac urbibus altis
Astra boni, soliumq; Iouis diuumq; potestas
Contulit, agnoscant pastorum turba ferantq;
Vota dijs: animisq; litent si larga facultas
Desit, & exhausto pecudes numerentur ouili:
Pectora detulerint Fausto, sociaq; cathena
Innectant dextras & spe sua damna leuarint.
Tristia depellant genio curasq; resoluant,
Protinus & nostro surgat gens aurea mundo.
Consilijs Faustus populis, populusq; uicissim
Præsidijs Fausto præat: ut dabit æmula uirtus
Quemq; sequi, quo quemq; trahit pulcerrima uita
Gloria, & æterno studium committit honori.
Atq; ita non nostris tantum florescat in oris
Pax sperata bonis: & agros contentio linquat
Commotos dubiosq; metu tacitisq; periclis,
Atq; exculpta sequi liceat pastoribus arua:

Verum

E C L O G A VII

quæ pridem dilapsa est turba, Gradiui,
 Quassa malis uariasq; uices dirasque ruinas
 Postq; passa siet, spes est hoc posse uel actam
 Federe, & antiquos iterum remeare penates:
 Et iuga prisca boues, stabula ad consueta reduci.
 Sic iuncto tandem grege Faustus ouilia solus
 Tota regat, molliq; fouebit pace colonos,
 Et patriæ extincto feret ocia longa tumultu:
 Diuorumq; aras rabida tueatur ab ira
 Cyclopum furias contra fremitusq; Gygantum,
 Et regat æternis pacatum legibus orbem.

Me. Huc huc Pierides, pulcerrima ferte Coronam
 Premia, Phæbeis ornatam frondibus, atq; hæc
 Florentes Lauro circumdate tempora Musæ.
 O utinam mihi uel secli durissima nostri
 Conditio: aut quondam pastoribus æqua uirisq;
 Numina, quæ pingui cumulabant pascua succo,
 Prompta facultatem facerent: licet ilia Codro
 Rupta forent, odijsq; agitaret Lumbricus astra,
 Cœlitibus grauis & totum execratus olympum,
 Vatibus asscripto stares, quo maxima magnis
 Ingenijs decreta loco sunt præmia. Sed nos
 Hæc frustra uotis optamus: ut ardua surdis
 Fabula narratur? solum nisi cognita Faustum

ECLOGA VII.

Excitet, aut seros apprehendat fama Nepotes.
 Ph. Non satis est Melibœe pares, nisi forsitan & illos?
 Desine, turbatis animumq; & uincula soluit
 Ira ferox, potin æthereis tua lumina stellis
 Iungere, et hos studio complectier arduus ignes?
 Et te posse scio. Satis est: ruit ignea Phæbi
 Fax uicina freto, pontiq; propinquat in undas.
 Da calamos, libet errantes conferre iuuenkos,
 Pascentesq; procul sonitu reuocare capellas.
 Deniq; labentem potes hanc tibi fallere noctem
 Mecum uix tenui Solem nox occulit umbra
 Cum sublapsa diem celerat, lucemq; reducit.
 Et Lycidas ueniet, Lycidæq; probatus Osiris
 Istius antiqui factò studiosus aratro,
 Et conferre iugo Tauros, & pascere doctus.
 Mitia iam pridem sunt nobis poma, nouoq;
 Sinus lacte spumat: caseos dabit Oosa canistris,
 Et distenta truces submitunt ubera uaccæ.
 Cras socio Lycida, neq; enim remorabor euntes
 Sed sequar, ingressi claram ueniemus in urbem
 Spectatum populiq; gradus turmasque potentum,
 Et Fausto grates duplicatâq; uota feramus.

Α α β γ δ ε ζ Η θ
 ϰ ι κ λ μ ν ο ϐ ϑ
 ϱ ϲ ϳ ϴ ϵ ϶ Ϸ
 ϸ Ϲ Ϻ ϻ

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ο ϐ ϑ ϱ ϲ ϳ ϴ ϵ ϶ Ϸ ϸ Ϲ Ϻ ϻ

A a b c d e

f g h i k

l m n o p q r s

t u v w x y z

A a b c d e f

g h i k l

m n o p q r s

t u v w x y z

aa bb cc dd ee

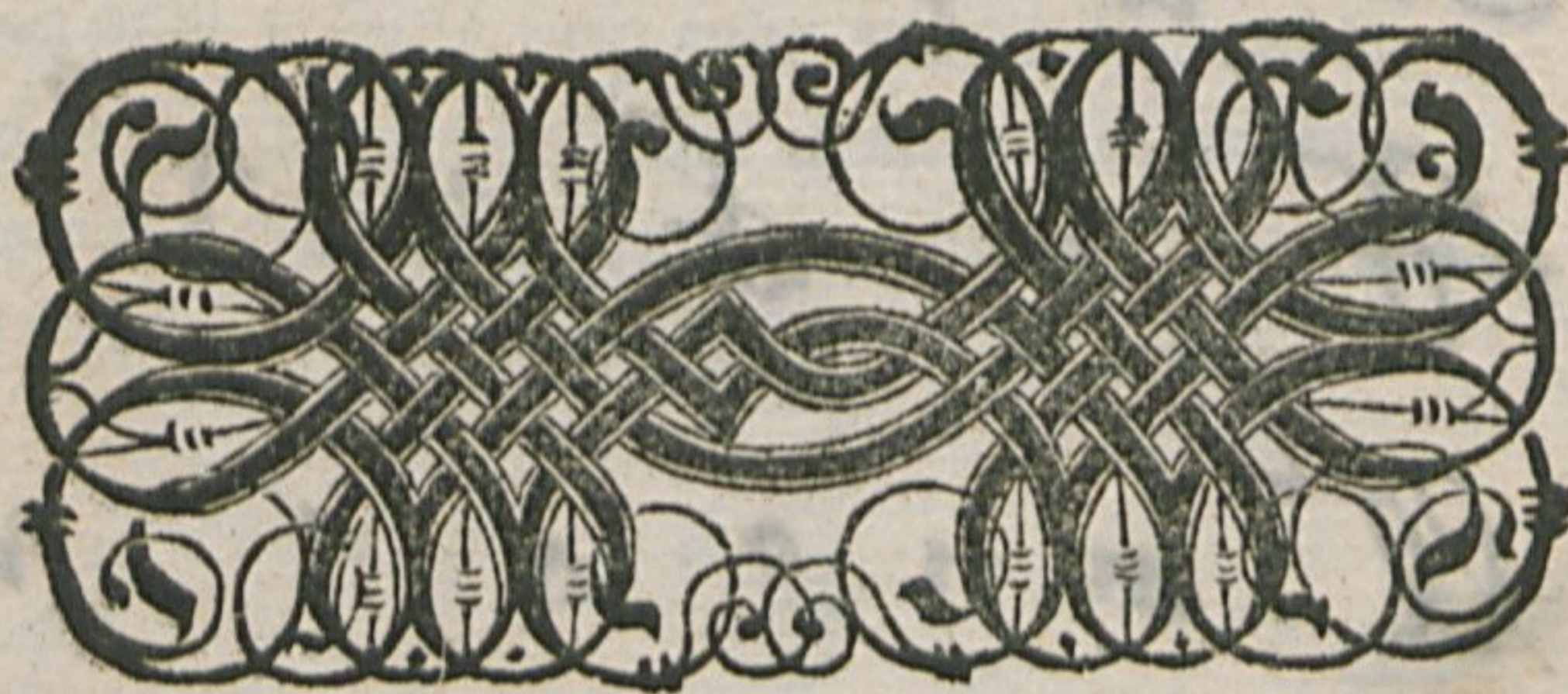
M

2

VVITTEBERGÆ
EXCVDEBANT HÆ.
REDES GEORGII RHAVV
4. die Aprilis, 1560.

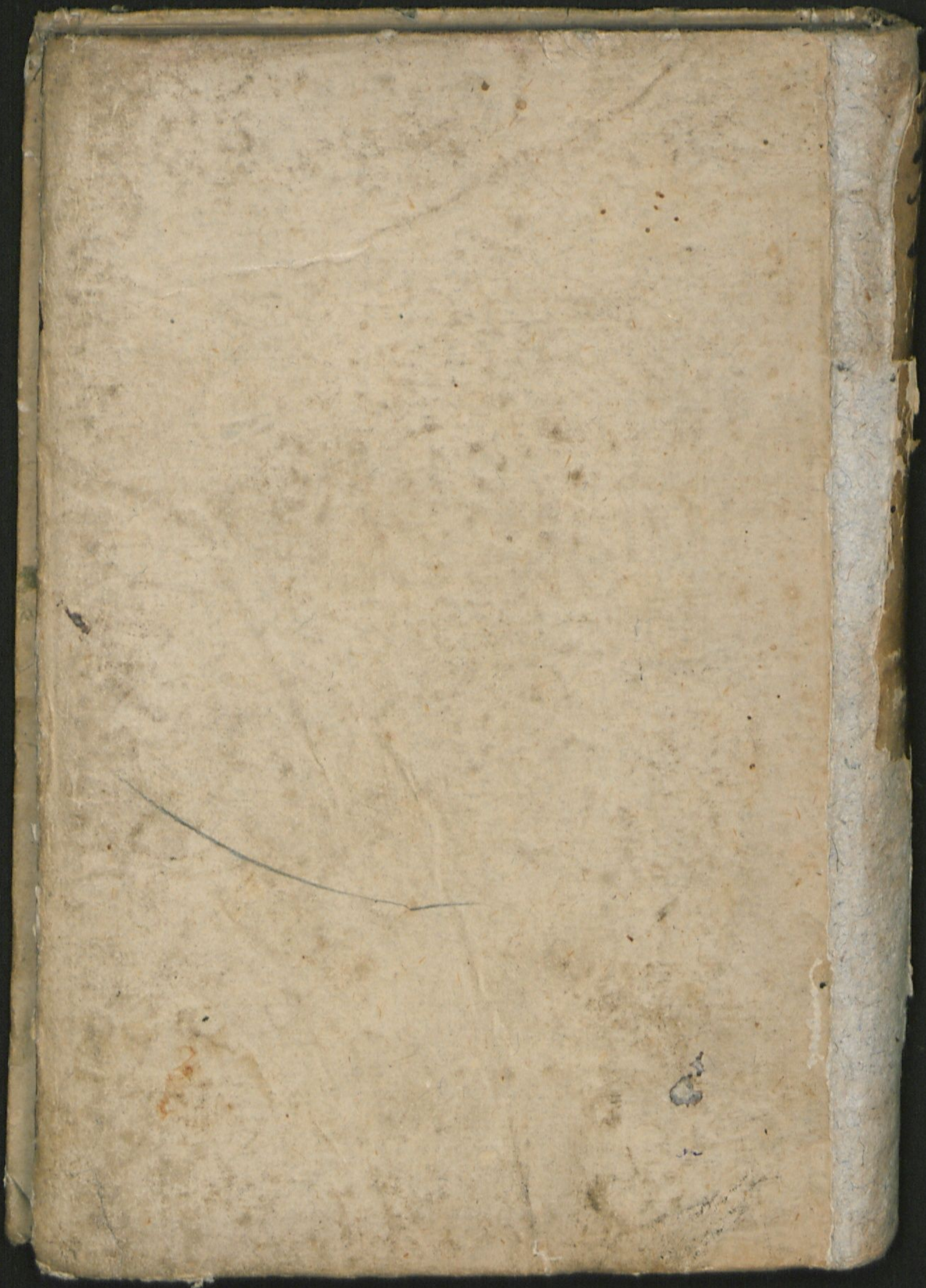
Handwritten blue ink markings, possibly a library stamp or calligraphy, consisting of several characters.

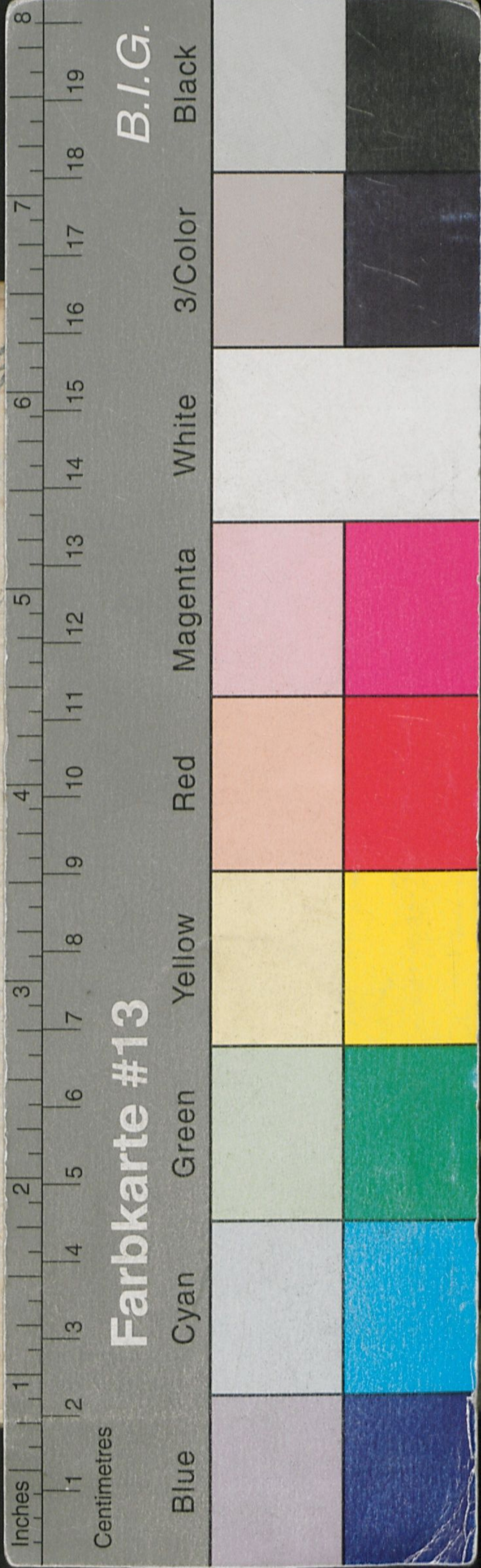
ULB Halle 3
001 008 501

Handwritten blue ink markings, possibly initials or a signature.

*Carmine complexus est Res Danicas aliquot hōis
quare in Dania in Eleganzelling Sancti Marci
Vid. dān. Worschi C. 1. Morum. Danic. c. ult.*

C. ERASMI
MICHAELII
LÆTI
BVCOLICA,

Cum dedicatoria
PHILIPPI MELANTHONIS
Prefatione.

VVITEBERGÆ

Anno 1560.

